உ

முருகன் றுணை.

ஸ்ரீல ஸ்ரீ அழகுமுத்துப் புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ மெய்கண்ட

வேலாயுதசதகம்.

திறப்புகழ்.

இவை

நாகை நீலலோசனிப் பத்திராதிபரும்

நாஷனல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

அவர்களது மாணாக்கரிலொருவராகிய

A. G. குமாரசாமி அவர்கள்

பொருளுதவி [illegible]

நாகப்பட்டணம்

நீலலோசனி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

இரண்டாம் பதிப்பு காப்பி 1000

இதன் விலை அணா 4.

1915

உ

முருகன்றுணை.

ஸ்ரீ அழகுமுத்துப் புலவர்

சரித்திரம்.

(இஃது இப்புலவர் பெருமானின் தமையன் சந்ததியில் ந்தவரான ஸ்ரீ அண்ணாமலைச்செட்டியார் என்பார் எழுதி வைத்திருந்த குறிப்பிலிருந்து ஸ்ரீ A. G. குமாரசாமி அவர் கள் எழுதித்தந்தபடி அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.)

ரதகண்டத்தின் பூங்காவன மென்றழைக்கப்ப ாழுதேசத்தில் மகா மகிமைகளை யுடையதும் யர்களால் பாடல் பெற்றதுமான சிவராஜதானி திரமெனப்படும் நாகையம்பதியே இப் புண்ணிய ரின் அவதார க்ஷேத்திரமாகும்.

இங்குள்ள ஸ்ரீ நீலாயதாக்ஷியம்மன் கோவில் வடக் பில் சேனைத்தலைவர் மரபில் இற்றைக்கு நூற்றெ வருடங்களுக்குமுன் ஸ்ரீமான் அம்பலவாணசெட்டி அவரது பத்தினியார் ஸ்ரீமாதுசிவகாமசுந்தரி அம் நம் செய்த நற்றவப்பயனால் வைகாசிமாதம்விசாக ரம் கூடியசுபதினத்தில் திருவவதாரம் செய்தார்.

வருக்கு மூன்று சகோதிரர்களும் ஒருசகோதிரியும் இங்குள்ள ஸ்ரீ குமரகோவில் என்னும் ஸ்ரீ மெய்க லாயுதாலயத்தில் ஸ்தானீகராயிருந்துவந்த இவ தயார் இவருக்குப் பூர்வகர்மரோகமேதோ இருந் ண்டோ அல்லது வேறு எக்காரணம்பற்றியோ இளமையிற் கல்வி பயிற்றுவிக்காதுவிட்டு விட ளினும் இவர் பதினாறு வயதளவிலேயே நன்ன ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளிடம் அன்புகொண்டு சடா ரியாய் தந்தையார் பணியைத் தலை ாடு தம்காலத்தின் பெரும்பாகத்தை ஸ்ரீ சண் மான் சந்நிதியிலேயே கழித்துவந்தனர். இரண் ளின்பின் இவரது தந்தையார் காலஞ்சென்று உடனே அவர் பணியை அக்காலத்து அக்

கோவிலின் தர்மகர்த்தராயிருந்தவர் விரும்பியபடி தநை,
யார் உத்தியோகத்தைத்தாமே நிர்வகித்து வந்தனர். இ
ரிடத்தில் சிற்சிலசமயங்களிற்கண்ட தெய்வீகத்தன்மை
யால் பலர் இவர் பால் அன்பும் ஆதரவுங்கொண்டிருந்தன
இவர் இரவில் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளின் நைவேத்தியமன்
வேறுஎதையு முண்ணும் வழக்கங்கொண்டவரல்லர் இ
வாறு நிகழ்ந்து வருங்கால் ஓர்நாள் பணியின் மிகுதியா
களைப்புற்று ஆலயத்திலுள்ள வாகனங்களினிடைவெளி
யில் அயர்ந்து நித்திரைபோவாராயினர். அர்த்தசாமமுடி
ந்தபின்னர் இவரைக்குருக்கள் முதலாயினர் பன்முறை
விளித்தும் வாராமையால் ஆலயத்திற்குள் நித்திரைபோவ
தை அறியாது குருக்கள் முதலியோர் ஆலயத்தைத்திற
க்காப்பிட்டுத் தத்தமிருப்பிடம் போயினர். பிறகு நடுச்சா
த்தில் இவர் நித்திரையினின் றெழுந்து கதவுக
திருக்காப்பிட்டிருக்கக் கண்டார். பசிநோய் த
மைஅளவு கடந்துவருத்துவதைக் குறித்து சன்
முமான் சந்நிதியில் முறையிட்டு அங்கேயே
படுத்துறங்குவாராயினர். இப்பக்தரின் பசி
திருவுளங்கொண்ட வேலாயுதக்கடவுள் அவரு
க்கமாய் அன்னங்கொடுத்துவரும் தங்கோயிற் பிரா
ப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டெழுந்தருளி இவர் மு
ன்றி "என்ன! அழகுமுத்து" எனலும் இவர் தாம்
ரைபோன விஷயத்தைச்சொல்லிப் பசி நோய்
அளவுகடந்து வருத்துவதால் உடனே அன்னங்கொ
வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தார்.

உடனே ஐயராய்வந்த மெய்யர் திவ்யப்ரசாத
த்தமும், கொடுத்தருள அதனையுண்டு தம்பசி தீ
நீளத்திருந்து மாளாத்துயர்தந்துவந்த பூர்வகர்
நீங்கப்பெற்றுக்களை தீர்ந்து திவ்யதேஜோமயம
புற்றிருந்தார் அப்பொழுது ஐயர் 'ஏ! அழகுமு
வது பாட்டுப்பாடுவாயாக" வென்றருளினர் "ஐ
மணம் வீசப்பெறாத தமியேன் எவரைக்குறித்
பாடவல்லேன்" என உடனே ஸ்ரீ சண்
ஆறுமுகங்களும் பன்னிருகரங்களும் தோன்றம
ருடராய்க் காக்ஷி கொடுத்து நான்தான் மெய்
வன் என்னை யேகுறித்துப் பாடுவாயாக என்று
ருளிமறைந்தனர். அந்தநிமிஷமே கவிபாடும்
டாகி கடல்மடைதிறந்தாற்போல மெய்கண்ட
யுதசதகம்" என்னும் நூலைநூறு செய்யுட்களாற்

தனர். மறுநாட்காலையில் கோவிற்கதவு திறக்கப்பட்டவு டன் காளமேகம்பொழிவதை யொப்பகந்தவேள் சந்நிதி யில் சந்தக்கவி பாடிக்கொண்டிருக்கும் இவரைக்கண்டு அதிசயித்தார்கள்.

யன தருளைப்பெற்றார்க் கதிசய மிதன்றோகால் மூன்று வையமுந் தொழிலுஞ்செய்ய வல்லவ ரவரேயன்றோ.

என்றபடி அழகுமுத்து என்ற இயற்பெயர் காரணப் பெயராகும்படி நேற்றுவரையிருந்த கடியகல்லாமையும் காடியவியாதியும் நீங்கப்பெற்று அதிசுந்தரரூபராய் கவி மாரிபொழியும் அதிசயத்தைக்கண்டு பொய்கண்டார் பால னுகாதமெய்கண்ட வேலவரின் திருவருட்டிறத்தையும் இப் ... ண்ணிசிலரின் உயர்நிலைப் பக்தியின் திறத்தையும் யாவரும் கொண்டாடினார்கள் நிற்க அன்று முதல் அழகுமுத்து என்பதனோடு புலவர் என்பதையுங் கூட்டி அழகுமுத்துப் புலவர் என்று யாவரும் வழங்கிவந்தனர். அதன் பிறகு "திருப்புகழ்" "மெய்கண்ட வேலாயுத வுலா" என்னும் பிரபந்தங்களை சுப்ரமணியக்கடவுள் பேரிலும், காயாரோகணசுவாமி பேரில் காயாரோ கணக் குறவஞ்சி என்ற பிரபந்தத்தையும் பாடிமுடித்துத் திருவருட்செல்வராய் காலங்கழித்து வந்தனர்.

இவ்வாறு குமாரக்கடவுளின் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்ற நாள்முதல் ஞானப்பியாசமுதிர்ந்து நைஷ்டிகப் பிர மச்சாரியாகவிருந்த இம்மகானுபாவர் க்ஷேத்திர யாத்தி ரைசெய்யக்கருதி வடநாடுசென்று சிலகாலங்கழித்துத் திரும்புகையில் சீர்காழியையடைந்து விதிப்படி சுவாமிதரி சனம் செய்துகொண்டு திருக்கோவிலுக்குப் பக்கத்தேயு ள்ள சேனைத்தலைவர் மரபினரின் திருமடாலயத்தில் தெற்குநோக்கி வீற்றிருந்த வண்ணமே திருமேனிக்குப் பரிபூரணகாலம் வந்துவிட்டது.

இவர் அங்குபரிபூரணமடைந்த சித்திரை மாதம் சத யநக்ஷத்திரம் அதே நிமிஷத்தில் இங்கு மெய்கண்ட வேலவமூர்த்தியின் சந்நிதியில் மாலைக்காலம் நடக்கும் சமயம் குருக்கள் பக்தர்கள் முதலிய பலரும் பார்க்க இப் புலவர்பெருமான் ஸ்ரீ கந்தவேள் சந்நிதிக்குள் நுழைந்ததை யாவரும் கண்டு திரும்ப வெளிவராக்காரணமையால் அதிசய

முற்று பிரமித்தார்கள் பின்னர் விசாரிக்கையில் சேர்கா
யில் இவடம் சந்நிதிக்குள் நுழைந்த அதே நிமிஷத்தி
அவரது திருமேனியை நிறுத்தி மெய்கண்டவேலவரின்
திருவடி கீழலில் ஐக்கியமானது தெரிந்து திருவருளைச்
சிந்தித்து வந்தித்துக் களிப்படைந்திருந்தார்கள்.

இம்மகானுபாவரின் திருமேனி தற்போதுள்ள சேர்
ழிரயில்வேஸ்டேஷனுக்குத் தென்புறத்தேயுள்ள ஸ்ரீ தி
த்தாளமுடையார் கோவிலுக்குச்சமீபத்திலிருப்பதாக அ
கிறோம்.

இப்படி மெய்கண்ட வேலவரை கைகண்டதெய
மாக பிரத்தியக்ஷத்தில் கண்ட இம்மகானின் திவ்யஇந்
கதைபடித்தவர்களும் இவர் ஜனித்த நக்ஷத்திரத்திலு
பரிபூரணமடைந்தநக்ஷத்திரத்திலும் விரதமிருந்து ஷண்
முகக்கடவுளுக்கு அபிஷேக ஆராதனை குருபூஜை
யணசெய்து வருபவர்கள் இகத்தில் அஷ்ட ஐஸ்வரியமு
பெருவதுடன் பரத்திலும் சதானந்தரா யிருப்பாரென்பது
திண்ணம்.

A. G. குமாரசாமி.

உ

முருகன்றுணை

ரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

...யம்பதியிலவதரித்த ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் ...பத திருப்புகழ்த்தோத்திரங்கள் ஸ்ரீகுமா... வுளுக்கு எவ்வளவு இனிய தோத்திரங்களாயிருகின்றனவோ அவ்வாறே இவ்வழகுமுத்துப் புலவர் அருளிச்செய்த இந்த "வேலாயுதசதகம்" "திருப்புகழ்" ஆகிய நூற்களிலுள்ள தோத்திரங்களும் அக்குமாரக்கடவுளுக்கு இனியனவாயிருக்குமென்பது அவற்றைப் படிக்கும் நல்லோர் பலருக்கும் இனிது விளங்கும். இப்புலவருடைய திருப்பாடல்கள் அதிமதுரமும் அற்புதமுமா யிருக்கின்றன. பொருளமைதியிலும் மிகச்சிறந்தன. இவற்றை நோக்கியே இற்றைக்குப் பதினைன்காண்டிற்குமுன்னர் இவ்விரண்டு நூற்களையும் ஒருங்கே அச்சியற்றி வெளிப்படுத்தினோம்.

இந்நூற்களைப் படித்த பக்திமான்கள் பலரும் பற்பல இடங்களிலிருந்து புத்தகம் வேண்டுமென்றெழுதியனுப்பியும் பிரதிகள் கைவசமில்லாததால் அவர்கள் அவாவைப் பூர்த்திசெய்ய முடியவில்லை.

இவ்விஷயத்தை ஆசிரியர் அழகுமுத்துப்புலவர் மருமரபினரும் எனது அருமைமாணாக்கரும் "ஸ்ரீஅம் ...புத்தகசாலைக்" காரியதரிசியும் "நாகை ...சின் உபஅக்கிராசனாதிபதியுமாகிய ...ரசாமிச் செட்டியாரிடம் தெரிவி... ண்டாம்பதிப்பு அச்சியற்றத் தூண்டினார். இப்புலவர் பெருமானின் சரிதமும் ...ாய்மலர்ந்தருளிய "ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலா... ஸ்ரீ காயாரோகணக் குறவஞ்சி" எனும் இர

ண்டுபிரபந்தங்களும் ஸ்ரீ A.G. குமாரசாமி அவர்க
பெருமுயற்சியின் பயனைக் கிடைத்துள்ளன.
திரம் இத்துடனச்சிடப்பட்டுள்ளது மற்ற இ
நூற்களும் கூடிய சீக்கிரம் வெளிவரும்.

இதற்காகும் பொருட்செலவுமுழுதும் .
யதே. இவருடைய விடாமுயற்சியை
தையையும் பற்றியாம் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைக
றோம் இவர்இதுபோன்ற சற்கருமங்களை மனமொ
மெய்களால் தினந்தோறும் செய்துகொண்டு சுகஜீ
யாய் வாழ்ந்துவரத் திருவருள்புரியும்படி கலியுகவர
ராகிய ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுதக்கடவுளின் திவ்
திருவடிகளை மனமொழி மெய்களால் தினந்தோறு
வழுத்துகின்றோம்.

நாகப்பட்டினம், 1—6—15.

ஜி. சதாசிவம் பிள்ளை
நாகை "நீலலோசனி" பத்திராதி

ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவர் திருவடிவாழ்க! சுபம்.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலாயுதசதகம்.

விநாயகர்காப்பு.

பின்முடுகுவெண்பா.

காலா யுதத்தான்மெய் கண்டவே லாயுதன்மேல்
வேலா யுதச்சதக மேயுரைக்கச்—சேலார்கண்
கும்பதனச் சம்பிரமக் கொம்பிமயத் தம்பிகைசொற்
கம்பமதத் தும்பிமுகன் காப்பு.

நூல்.

கலிவிருத்தம்—பிரிந்திசை வண்ணம்.

பொன்பூத்தநூ புரப்பாதமும் புரிபூத்தமார் பீராறுதோள்
முன்பூத்தகண் முன்னுன்குடன்முடியாறுகைவடிவேலுமாய்
கொன்பூத்தவென் னிதயத்திலே குடிகொண்டருள்கூர்வா
ய்குற, மின்பூத்தபா காசண்முகா வேலாயுதா வேலாயுதா.

கனவுக்குளே நீவந்தெனைக் கலையோதெனக் கற்பித்ததும்
நினைவுக்குளே கண்டேனலால் நினைவுக்கது நிசமல்லவே
சுனையுற்றநீர் நிழலல்லவே தோன்றுந்துணை யாய்நின்றிடு
வினையத்தையென்சொல்வேனையா வேலாயுதாவேலாயுதா.

பன்னாளெனு மூவொன்பதிற் பதின்மூன்றுநாள் பதினேழு
நாள், இன்னாளினி யின்னாளையே யென்பாரிவை யெந்நா
ளுமே, உன்னாளெனத்திரிவேணினி யொருநாளுமே திருநா
ளுமாய், மின்னாளிடப்பாகன்றரும் வேலாயுதா வேலாயுதா.

உனையே தெய்வ மாதாபிதா வுபதேசசற் குருவென்று நான், நினையேனவாவொழியே னெறிநில்லேன்றிருவெண் ணீறுமே, புனையேனோரா றெனுமந்திரம் புகழேனலோ திகழ்வானவர், வினையேசெய்வஞ் சனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (ரு)

பனைதீர்த்தவன் சிறைதீர்த்தவன் பழிதீர்த்தவன் பகைதீர்த்தவன், கனைதீர்த்தவன் மறைதீர்த்தவன் கலிதீர்த்தவன் கருதார்கள்வஞ், சனைதீர்த்தவன் முனைதீர்த்தவன் தமிழ்தீர்த்தவன் றமிழ்ப்பாண்டியன், வினைதீர்த்தவன் நீயல்லவோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (சு)

கானக்கொடி வலமாகியுன் கண்ணன்கொடி யிடமாகியுன் சூனக்கொடி யவர்பால்வரும் சோழன்கொடி போய்ச்சீறுவாய், வானக்கொடியிடனுவினன் வாகைக்கொடி தாளுங்குடர், மீனக்கொடி யானென்பனோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஒறுப்பார்களுக் கொருநாட்பல னோங்காரமா மாங்காரமே பொறுப்பார்களுக் கானுமிப் புவிமட்டுமே புகழென்று தான், மறுப்பாடிலாக்குறள் சொல்லியவகைகண்டுமே வன்மத்தினால், வெறுப்பார்களுக் கென்னோபலன் வேலாயுதா வேலாயுதா. (எ)

எறும்பானையீ றெடுத்தேனுட லின்னம்பிறப் பொழிந்தேனிலை, யுறும்பாவமென் போற்செய்தபே ருலகத்தொருவருமில்லையே, நறும்பாவினெய் போற்கல்வியும் ஞானத்தையும் நல்காவிடில், வெறும்பாலடையமுதாகுமோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (அ)

எறிக்குஞ்சுடர்த் தீபத்தையே யேற்றும்பொழு திருளானதைப், பறிக்குஞ்சுடர் தானென்றதைப் பார்த்தோருடைப்படலத்தையே, மறிக்கும்மிடமதுகண்டலோ மாயைக்குநீ வகைசொல்லுவாய், வெறிக்கும்புய தயபாரனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (கூ)

நீறிட்டவர் முகபங்கயம் நித்தந்தரி சித்தாற்பலம்
மாறிட்டம ருலகாளுவார் மறுஜென்மமும் வாராதென

வேறிட்டசே வுடையார்மழு வேற்கின்றது மிதற்கல்லவோ
வீறிட்டநீ றனுபூதிதான் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கዐ)

ஆளாமைபோ லடங்காமலே யஞ்சாமையா யறியாமையாய்
வாளாமை நேத்திரமேபெறு மாஞர்கள்மேல் மயலாகியே
தாளாமையே செய்தேனலாற் றன்மந்தலை காப்பாமெனும்
வேளாமையே செய்தேனிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

அளக்கிற்பெருங் கடலைக்கர மடக்குமுனி கயத்தாமையா
யிளக்கிற்கலை போதித்தநீ யெமக்கெப்படிப் போதித்திடில்
துளக்கிற்புனல் வாசாஞமேசொல்லத்தகு மெய்ஞ்ஞான
மும், விளக்கிற்கொளுந் தீபந்தமாம் வேலாயுதாவேலாயுதா.

துளாவுமதிப் பிடிதோணிமேற் றூரத்தினிற் செல்வோமெ
ன, அளாவுமனம்பேராசையி லளந்தத்தையே யளப்பாயது
களாவின்கனி மையானதுங் காய்கின்றபின் கனியுண்மை
யாம், விளாவின்கனிகனியல்லவோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

தளையும்பெருங் குடும்பச்சுமை தாங்காதுதத்தளித்தால்வழி
யுளையும்சறுக் கலுமாகினு லுத்தியோகமெப் படிச்செய்கு
வேன், அளையுங்கலைதெரிகல்வியொன்றற்ருவினியாஞள்வ
ஞே,விளையும்பயிர்முளைசொல்லுமேவேலாயுதாவேலாயுதா.

வள்ளற்சடை மீதேறியே மதித்தோணியாய் மாமக்கரா
வெள்ளப்படாத் துடுப்போடுகொக்கிறகென்னும்பாய்முறை
தூக்கியே, பள்ளப்புனற்பாகீரதிப்பாவைக்குளே பாலாழியா
ம், வெள்ளத்தினில் விளையாடுவாய் வேலாயுதாவேலாயுதா.

வளர்க்கின்றமா மறைநான்முகன் மாலீசனும் வகையாகவே
யளக்கின்றமுக் காணிக்குநீ யருக்காணியாய் யாவர்க்குமே
வுளக்கண்ணிருப் பதையெண்ணிலா ரூரூர்தொறுமுழல்வா
ரவர் விளக்கன்றியேதீத்தேடுவார் வேலாயுதா வேலாயுதா.

கோளூர்வரா கமுமூரவே கூறுங்கர ணமும்யோகமும்
நாளூர்வதுந் திதியூர்வது நமனூர்புகும் நாளல்லவோ
வாளூர்விழிக் குறமாதுதெய் வானைத்திரு மயில்பாகனே
வேளூரனே வயலூரனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (கஎ)

வள்ளிக்குநே ரிடையார்க்குமொள் வாளுக்குநேர் விழிநாசி கை, எள்ளுக்குநேர் மொழியார்க்குமவ் வீசன்விழி யால் வெங்குறை, கொள்ளிக்குள மெலியாமலே கூர்வாயருள் கொம்பொன்றிலா, வெள்ளிக்குநா யகசுந்தரா வேலாயுதா வேலாயுதா. (௰அ)

எள்ளாடுசெக் கைப்போலவு மீக்காலையா டற்போலவுங் கள்ளாடுபூ மணம்வண்டுபோற் காப்பாற்றுயிர் கவர்வானெ மன், பள்ளாடுவேளையில்வந்து காபலதெய்வநின்னிகர்வெய் துமோ, வெள்ளாடரிப்போலாகுமோவேலாயுதாவேலாயுதா.

உள்ளானைமெய் யுரையானைமா லொழியானைவீண் பழியா னைபொய், தள்ளானைவஞ் சகத்தானைநோய் தவிழானைப்பா தகத்தானர, கெள்ளானைவொன் றறியானைநின்றேத்தானை நீ ரெட்சித்திடாய், வெள்ளானைமா முகத்தான்றுணை வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௦)

நாளைக்கிருப் போமென்பதும் நம்பிக்கையோ நற்சந்தன வாளைக்களந் தனில்வைத்திடும் வாறல்லவோமாய்கின்றநா ள், காளைக்கடா வினிலேறிவெங் கட்காலனுர்கடினஞ் செயு ம்,வேளைக்குநீ துணையாகுவாய் வேலாயுதாவேலாயுதா.(உக)

கோளொன்றுமே சொல்வார்புகழ் கொள்ளாரையுங் குன் றுப்பதாந், சோளென்றுநம் துரையென்றுசெஞ் சுடரெ ன்றுநீ துணையென்றுபொற், றுளென்று சொன்னதுமன்றி யே சற்றும்பய மில்லாதுசெவ், வேளென்றபா தகமென்று போம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உஉ)

வளையாடமே கலையாட நூல் வடமாட நூ புரமாடவே கிளையாடவே கொடியாடவே கிளியாடவே யளிபாடமர் தளையாடவே நடமாடுமோ தரைமேவுகா மியையாளுவாய் விளையாடுமோ மயில்பாகனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (உங)

நீளாமலே வினைகாலமும் நேராமலே நிரையத்தலம் ஆளாமலே பொறியாலுள மலையாமலே யனல்வாயுடல் மாளாமலே மாண்டாலுனை மறவாமலே மறுஜென்மமும் மீளாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உச)

சூழாமலே கலிதீவினை தொடராமலே படர்நல்வினை
பாழாமலே யயனுருப் பண்ணுமலே பெண்ணுசையா
லாழாமலே யமதூதர்வந் தணுகாமலே நரகத்தின்வாய்
வீழாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உரு)

அழலுக்கிடும் விறகாகுமென் றறியாமலே பொறிமாதர்கள்
குழலுக்கிடும் மலர்யாவையுங் கொண்டேகியுன் றண்டா
மரைக், கழலுக்கிடும் வகைசற்றுமே கருதாமலென் புரு
டாயுளும், விழலுக்கிடும் புனலாகுமோ வேலாயுதா வே
லாயுதா. (நசு)

வழியாயிரங் காட்டாமலோர் வழியாயிரங் கரைசெய்குவாய்
பொழியாயிரம் பேராயுனைப்புகழத்தொழத் தெரிசிக்கவே,
மொழியாயிரம் நன்னுவுடன் மூளரிக்கர மோராயிரம், விழி
யாயிரம் பெற்றேனிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (உஎ)

பூவாகியுன் னடிசார்ந்திலேன் பொடியாகியுன் மெய்தீண்டி
லேன், பாவாகியுன் பேர்தாங்கிலேன் பணியாகியுன் புயமா
கிலேன், றேவாகியுன் படையாகிலேன் சேயாவடி யேனுய்
வனே, மேவாதசூரனைவென்றவா வேலாயுதா வேலாயுதா.

தவத்துக்குடம்பெடுத்தேனிலை தாரித்திரத்தோற்றத்துட
னவத்துக்குடம் பெடுத்தேன்பிணி யாசைக்குடம் பெடுத்
தேனறும், பவத்துக்குடம் பெடுத்தேன்பிறர் பழிப்புக்
குடம் பெடுத்தேன் மன, விவத்துக்குடம் பெடுத் துய்வ
னோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (உக)

காலாயுதா வாசாலகா காபாலிசே யாபூதரா
சீலாவிசா காதாபரா தேவாதிபா சேனுதிபா
நாலாகலா கோலாகலா ஞானோதயா வேதோத்தமா
மேலானவா நாகாபுரா வேலாயுதா வேலாயுதா. (நய)

மாலென்றுமென் னிடமாகையால் மடவார்கள்கண் வாளெ
ன்றுசெஞ், சேலென்றுமைக் கடலென்றுமத் தேனென்று
மம் மானென்றுவெங், கோலென்றுசொன் னதுமன்றியே
குணகீனனுன் கூசாமலுன், வேலென்றபா தகமென்று
போம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௩க)

வல்லங்கமா முலைகாட்டியும் வாளங்கமாம் விழிகாட்டியு மல்லங்கமாங் குழல்காட்டியு மமுதங்கமாமொழிகாட்டியும் பல்லங்கமாம் நகைகாட்டியும் பங்கப்பரத் தையர்செய்திடும் வில்லங்கமே தீர்த்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

கல்லாதவன் றுதியாதவன் கருதாதவன் கற்றோர்கள்பாற் செல்லாதவன் பணியாதவன் றெளியாதவன் செவியாதவன், பொல்லாதவன் பூணாதவன் பூசாதவன் புலனைந்தையும், வெல்லாதவ னினியுய்வனோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

விலங்கைவலி யம்மென்றடி மேலர்ச்சனை செய்யாக்கொடு விலங்கைப்புரப்பதுமுன்கடன் மிகவெம்பினே னுனைநம்பினேன், விலங்கைச்செயம் பெறுசூரனை வென்றவிபூ தர்கள்காவினில், விலங்கைத்தறித் திடுகேந்தனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (ந௪)

மாலுக்கிணை தானாகியே வழங்காதவன் வயிறோபெருஞ் சாலுக்கிணை தானானவன் றருவாரையுந் தடைசெய்குவேனுலுக்கிணை யாய்நல்கிடா தளிக்குநதரு விக்குந்தடை வேலுக்கிணை தானவனோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (நரு)

சேலுக்குவேல் வாளுக்குமை திரைக்குங்கரு விளைக்குமது காலுக்குநீள் கடலுக்குமக் கடுவுக்குமா வடுவுக்குவெங் கோலுக்குமங் குடங்கைக்குநற் குவளைக்குமா னெமனுக்கும்வை, வேலுக்குநேர்விழிவள்ளிசேர்வேலாயுதாவேலாயுதா.

மாலைப்பிறை போற்செல்வமும்வளராமலே வறுமைத்துயர் காலைக்கதி ரெழுமுச்சியிற் கனலொத்திடுங் கடினத்தினால், ஆலைக்கிடுங் கழையாகினே னழலுக்கிடு மெழுகாகினேன், வேலைக்கிடுந் தூறாகினேன் வேலாயுதாவேலாயுதா.

தோலுந்துணை யென்புந்துணை துணையாகையால் துணையாகிய, காலுந்துணை கையுந்துணை கண்ணுந்துணை கண்புக்கெலா, மாலுந்துணை யதுபோல்வரு மாதங்கநேர் போதினுன, வேலுந்துணை மயிலுந்துணை வேலாயுதா வேலாயுதா.

தலைக்கப்புற மோடும்புனல் சாலோடியென் முழமோடியென், மலைக்கப்புற முயர்பாவமும் வளர்ந்தாலுயும் வகை

யேதினி, நிலைக்கும்படி தயைசெய்குவாய் நீயன்றிவே றில்லைப்பிறை, மிலைக்குஞ்சடைப் பரமன்றரும் வேலாயுதா வேலாயுதா.

நற்புத்தியா நன்மார்க்கரா நன்ஞானரா நல்லோர்வயிற் றுற்புத்தியி னற்கோள்பதி னோராமிடத் துதயஞ்செயக் கற்புத்தியாய்க் கதிராளர்போற் கற்பித்தியாய் கருணாகரா வெற்பத்திமா முகனார்துணை வேலாயுதா வேலாயுதா. (௪0)

நாலாகலைக் கீரர்க்குவேல் நடத்தும்படி நமனெய்தினால் சேலாகிய விழிவள்ளியார் தெய்வானையாந் தேனருடன் மாலாகிநீ விளையாடினல் மயிலாகிலு மயில்தப்பினல் வேலாகிலும் வரக்காட்டுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௪க)

தலையாந்திறப் பிணைகாட்டியுந் தாளாந்திறச் சிலைகாட்டியு மலையாழியில் விழுவார்கள்போ லழுந்தாமலு மிதவாமலுந் தொலையாதசஞ் சலவாழ்க்கையிற் சுழல்போதொரு சுறவாய்வரும், விலைமாதர்பாலுறவாவனோவேலாயுதாவேலாயுதா.

துரகத்தையே செய்தேனலாற் சுகிர்தத்தையே செய் தேனிலை, யுரகத்தினுக் கமுதங்கொடுத் துறவாடியே பெறுநஞ்சுபோல், நரகத்தையே பெறுமெய்ப்பொருள் நானல்கவே யூனல்குவார், விரகத்திலே மனம்வைப்பனோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௪௩)

சரதத்தையே சொல்லாமலே சரதத்தையே சொல்வார்மதன், நிரதத்தையே நிகரல்குலா ரின்பதனையேயன்புற்று நான், சுரதத்தையே செய்தேனலாற் சுகிர்தத்தையேதரு கார்த்திகை, விரதத்தையேசெய்தேனிலைவேலாயுதா வேலாயுதா.

காரானமே னியன்வாசவன் கஞ்சாசன னஞ்சானன ராலுமே முடியாவணம்யாமே முடித்தருள்வோமெனச் சூராதிசூரனை வென்றுவிண் டொடுக்கிடத் துவசம்பெறு வீராதி வீரனும் நீயலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௪௫)

அருந்தாதைதாய் மகன்றூரமா மடும்பாரமே சுமந்தாசையால், வருந்தாதெலா மெலிந்தோயவோ வளைந்தேறகூ

னுடம்பானவா, ரறிந்தாரிதோ மடிந்தாரையோ வெனும் போதிலே செழுந்தீயின்வாய், விருந்தாகவே யிருந்தேனே யாள் வேலாயுதா வேலாயுதா. (சசு)

துரும்பானதைத் தூணுக்குவாய்த் தூணானதைத் துரும்பாக்குவா, யரும்பாரமே ருவைரேணுவா யணுவானதை மகமேருவா, யிரும்பாரிற்செய் வாய்சாட்டைதா னில்லாமற் பம் பரமாட்டிய, விரும்பாண்மையின் திறமென்சொல் வேன் வேலாயுதா வேலாயுதா. (சஎ)

பூரித்திடுஞ் சுடரித்திடும் புளகித்திடும் பூணாரமே
பாரித்திடு மிளநீரெனப் பச்சென்றிடும் வெச்சென்றலங்
காரித்தசெப் பெனவிம்மியே கச்சுக்கடங் காமற்பொரும்
வேரித்தனக் குறமங்கைசேர் வேலாயுதாவேலாயுதா. (சஅ)

வருதிட்டமும் பொருதிட்டமும் மதிதிட்டமும் விதிதிட்டமு, மொருதிட்டமோ பலதிட்டமோ வோதிட்ட சொல் வாதிட்டமே, பொருதிட்டசூரனை வேவினுற் பொன்றிட்டுற நினதென்னவே, விருதிட்டசேவற்கேதனு வேலாயுதா வேலாயுதா.

குரலைக்கொடி சாவற்பரி கொங்கைத்துணை பதியாயுத
மிரலைக்கக விடைதாரமின் னென்றுலுநீ பொறுக்கக்கடன்
நரலைக்கொரு மகராகர நயனத்திலே கைபட்டிடில்
விரலைத்தறித் திடுவார்களோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருய)

மயில்மஞ்சினைக் கண்டாற்போல மகிழ்வெய்தியே வாஞ்சித்தபேர்க், கயில்மஞ்சனப் பதுமச்சர ணுதாரமென் றறியாமலே, துயில்மஞ்சமா ளிகைசெம்பொனே சுகமென்றுமே துணியும்பொலேன், வெயில்மஞ்சளே நிலையென்பனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருக)

கைகண்டநெல் லியைப்போலவே கரங்கண்டுளங் களிகூராவே, யைகண்டமே லுறுநாளில்வந் தஞ்சேலென வருள் செய்குவாய், செய்கண்ட நாகையிலுத்தமத் தியாகேசர் தன் சேயாகுகா, மெய்கண்ட வேலாசண்முகா வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருஉ)

பயனுகைக்கே தமிழ்பாடினுற் பகர்தீபமாம் பரிசித்திடில்
வயனுகைக்கே யெழுதாவிடி லாற்றங்கரை மரமல்லவோ
கயனுகைக்கே சரிமார்க்கமாக் காலாடிதன் றுணையானவர்
வியனுகைக்கே கயவாகனு வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருரு)

ஈயாமலும் நல்லோர்களை யெண்ணுமலு மெண்ணிக்கலை
யாயாமலுங் கேளாமலு மறியாமலு மறிவீனர்பா
லோயாமலுந் தமிழ்சொல்லியுமுண்டோபலனுனை நம்பினே
ன், வீயாமலுன்னருள் செய்குவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

கைசொல்லுவேன் புடைவைக்குளே சைச்சாடையுஞ் சொ
ல்வேன்மழு, நெய்சொல்லுநின்னையென்பது நீயென்றுளம்
நினையாதவன், பொய்சொல்லுவேன் வசைசொல்லுவேன்
புறஞ்சொல்லுவேன் பிழைசொல்லுவேன் மெய்சொல்லு
வே னறிகின்றலன் வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருசு)

தும்பிக்கையா னவனுக்கொரு துணையானவா சுரர்சேவிதா
நம்பிக்கைநீ யல்லாமலே நாடேனொரு தெய்வத்தையு
மம்பிக்கைநேர் விழியார்மொழி யார்வுக்குடை யானென்று
தான், வெம்பிக்கைவிட்டா லுவய்னேவேலாயுதாவேலாயுதா

ஆம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை யாகாமலே யாசங்களும்,
போம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை பொறிநுட்பமும் நெறி
தப்பியே, சாம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை சடம்வீழ்ந்த
பின் பிடிசாம்பலாய் வேம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை
வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருஎ)

காம்பாகுமென் றோள்வல்லியார் காந்தாபுகழ்ச் சேந்தாவிட
ப், பாம்பாகுமா பரணன்றரு பாலாதிருப் புகழுக்குமெய்,
யாம்பாகுபோல் நற்கீரனு ரருளுந்தமிழ்க் கடியேன்றமிழ்
வேம்பாகுமே கரும்பாகுமோ வேலாயுதா வேலாயுதா (ருஅ)

காப்பாகிலும் படைப்பாகிலுங் கருதாமலே யழிப்பாகிலு
மூப்பாகிலும் வேள்வித்தொகை முடிப்பாகிலுமற்றோரிலுங்
கோப்பானசெந் தமிழ்பாடியே கொண்டாளுமென் குல
தெய்வம்நீ, மீப்பானுவை நிகர்குண்டலா வேலாயுதா வே
லாயுதா, (ருகு)

அப்பத்தரா மறுபத்துமூ வடியார்களுக் காயுன்பிதா செப்பத்தொடு வந்தாட்கொளுஞ் சேதிக்குநான் சிறியே னெனிற், கொப்பத்தில்வீழ் கரியென்னவே கூற்றுனவன் கொடுபோகவே, வெப்பத்துடன் வாராமலாள் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௬௦)

நீந்தாத்துயர் நட்டாற்றினில் நீகைவிடில் நிலையேதினி சேந்தாகடம் பாசண்முகா சேயாகுகா தெய்வானைதன் காந்தாசிலம் பாகாங்கயா கந்தாகதிர் காமத்தினில் வேந்தாவருள் கூர்ந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா(௬௧)

அந்தப்பதஞ் சரியைக்குமெய் யவிரப்பதங் கிரியைக்குமே யிந்தப்பதம் யோகர்க்குமே யீற்றுப்பதம் ஞானர்க்குமே தொந்தப்பத மாணுவினிச் சும்மாவிடு வேனோவர விந்தப்பதம் தந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௬௨)

சிந்தாகுலந் தீர்ப்பாயினித் தீராவிடிற் செவ்வேளெனக் கந்தாவெனச் சொல்வேனுனைக் கடம்பாபெருங் கற்பாவை தன், மைந்தாவெனப் பித்தன்றரு மகனேயென வசைபே சுவேன், விந்தாசலப் புயபாரனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

வந்திட்டது கண்டேனலால் வாராமையைக் கண்டேனிலை நொந்திட்டதா விக்கென்பனோ நோய்சேருடற் கேனென்ப னோ, முந்திட்டவோ நின்றேப்பதா மூன்றும்பிரி பாகந் தரில், வெந்திட்டதும் வினையெய்துமோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௬௪)

போதாந்தமாய்ச் சுடரெய்தியே போய்நின்றபின் ஞாளாந்த மாய், மாதாந்தமாய் வருஷாந்தமாய் வயதாந்தமாய் வருமு ன்னரே, நாதாந்தனே லோகாந்தமாம் ஞானந்தமே வரநல் குவாய், வேதாந்தனே யேகாந்தனே வேலாயுதா வேலா யுதா. (௬௫)

முத்தேபதுமத்தேவளர் முதலேயொரு முத்தேவர்சம் பத்தேமறைப் பொருளேபொருட் பரமேபர மானந்தமே சித்தேபரி சித்தோருளத் தேவேமிகத் தெய்வப்பயிர் வித்தேவிசைக் கதியாதிபா வேலாயுதா வேலாயுதா. (௬௬)

மதனப்படும்மலர்தைக்கவே வடுவிட்டபுண் ணொருபக்கமா
ய்ச் சதனப்படா முலையார்நகந் தைக்கின்றபுண் ணொருப
க்கமா, யதனப்படும் வலியோடெம னடுவாள்புணி விடுகோ
லென, விதனப்படுமெனையாளுவாய் வேலாயுதாவேலாயுதா

மாதாபிதா வாசானுநீ மாமானுநீ மாதேவனீ
யாதாரநீ யாகாயநீ யாகாரநீ யாள்வானுநீ
தாதாவுநீ தாரானுநீ சார்வானுநீ சாரானுநீ
வேதாவும்நீ மாவீசனீ வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஅ)

வேதாரணி யஞ்சேர்ந்திடில் விடுவார்களோ சேவிப்பது
வேதாரணியடுமைப்பணி விடையல்லவோ வினிமேற்குறை
வேதாரணிச் சடிலன்றரு விழியேவிழி மணியேமிக
வேதாரணி மணிமார்பனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுக)

மதிவண்ணமா முகவண்ணமு மலைவண்ணமாம் புயவண்ண
மும், நிதிவண்ணமே னியின்வண்ணமும் நிறைவண்ணமே
விழிகொள்ளுமோ. யதிவண்ணமாங் கெதிவண்ணமே யை
வண்ணமே யிவ்வண்ணமோ, விதிவண்ணமு மெவ்வண்ண
மோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (எ0)

வேதண்டகோ தண்டன்றருவேளேதிரு மெய்ஞ்ஞானமாம்
கோதண்டமால் மருகாவுனைக் கும்பிட்டவர் முன்வந்துநீ
வேதண்டவே பாரப்பிணி விட்டோடமெய் யருள்கூருவாய்
வேதண்டகு ரனைவென்றவா வேலாயுதா வேலாயுதா.(எக)

கத்தூரியே யக்காரமே கர்ப்பூரமே கட்டாணியே
முத்தாரமே சட்கோணமே முக்கோணமா நிட்சேபமே
கொத்தாருவே தத்தாலுநின் கொட்டாரமே யெட்டாதுநூ
ல், வித்தாரநீ பத்தாமனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஉ)

வேதத்துநற் பொருளென்றுனை மெய்யுண்மையாய்விரும்பி
க்கொள, வேதத்துவநிலையாமது மிருசண்டுவின்மகனுக்குற
வேதத்துவ ரும்போதுபொய் மெய்யாகவு மிலையோமிக
வேதத்துமஞ் ஞையிலேறிய வேலாயுதா வேலாயுதா (எங)

கண்ணேறுசற் றணுகாமலே காப்பாயெனைக் காராலுமோ
தொண்ணூறுடனொருபத்துமே சுகமாயுனைத்தெழுதேத்த

வே, தண்ணீறுமெய்ஞ்ஞானேதயந்தருநீறுசுந்தரநீறெனும் வெண்ணீறுதந் தெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

பூணாசையுங் கலையாசையும் பொருளாசையும் பொருள்சேர் ந்திடிற், பேணாசையும் மகவாசையும் பெண்ணாசையும் மண் ணாசையு, மூணாசையும் பதினறெனவோதாசையும் பேரா சையாம், வீணாசையென் ருழியுங்கொலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (எ௬)

கண்ணப்பர்கா லுதைபட்டதுங் கற்சாக்கிய ரெறிபட்டது மண்ணப்படும் விசயன்கைவில் லடிபட்டது மரனல்லவோ வெண்ணப்படு மோட்சந்தர விலையோவடி யேன்சொல்லிய விண்ணப்பங்கேட்டருள்கூருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

தீண்டாவழும் பிரத்தந்தசை சேர்ந்தென்புதோல் போர்த் தன்புட, னூண்டாங்குமொன்பது வாசன்மேலொருவாசலி லுண்டாகியே, மாண்டாலொரு பிடிசாம்பலாய் மண்ணாய் விடு மாயச்சடம், வேண்டாமையா வேண்டாமையா வேலா யுதா வேலாயுதா. (எஎ)

திண்டாட்டந்தீர் மன்ருட்டமே செய்வாய்தயித் தியரான வர், கொண்டாட்டமுங் களியாட்டமுங் குடியாட்டமுங் கூத்தாட்டமும், வண்டாட்டமும் வம்பாட்டமும் மாருட் டமும் போராட்டமும், மிண்டாட்டமுந் தீரப்பொரும் வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஅ)

கண்டாமரை முகந்தாமரை கைத்தாமரை கழலாமடி யொண்டாமரை வாய்த்தாமரை யுளத்தாமரை யோர்ந் தெய்துவாய். வண்டாமரைக் கொடிபோலவளி வான்முட் டவே மதியானது. வெண்டாமரை யாம்நாகையில் வேலாயு தா வேலாயுதா. (எகூ)

தூண்டாமலும் பாபங்கள்பொய் சொல்லாமலும் விலைமா தரைத், தீண்டாமலு மறிவீனரைச் சேராமலுஞ் சமயங்க ளிற், ருண்டாமலும் பிணியால்மனஞ் சலியாமலும் பாதா மே, வேண்டாமலுமருள்கூருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஆண்டுபிறக் குந்திங்களீ ராறிற்றிதி யைம்மூன்றினு மாண்டுபிறக் கும்மேழினில் வாரமிரு பத்தேழினு

னீண்டுபிறக் கும்யாவுமே நிலையாதகா ரணமல்லவோர்
மீண்டும்பிறப் பெய்தாமலாள் வேலாயுதா வேலாயுதா (௮௧)

இடியாலடி படுமாசுண மெனவேவரு மெமதூதர்கைத்
தடியாலடி படுமென்றுயிர் சாற்றுந்திரு வெண்ணீறெனும்
பொடியாலடி படவேயருள் புரிவாயுனைப் போற்றார்கள்போ
ல், மிடியாலடி படநீதியோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௮௨)

படவும்படா தில்லாமையிற் பட்டாலுமோ பாவங்களாற்
கெடவும்படாத் தீயர்களைக் கெஞ்சப்படார் துண்டிக்கிரை
யிடவும்படா குடிமைச்சுமை யெடுக்கப்படாதென்றாலுமோ
விடவும்படா தென்செய்குவேன் வேலாயுதா வேலாயுதா.

உடலைப்பல நாளுமெடுத் தோய்வின்றியே யொழியாப்
பெருங் கடலைக்கடப் பதுமெந்தநாட் கப்பற்ககப் படுசோக
மாய், நடலைக்குடி மையைநம்பியே நமனுக்கிறைக் குடியா
வனோ, விடலைக்குரு பரநாதனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஆடிக்கைநேர் தெண்டித்தபேர்க் களித்தோர்களு மருமந்த
பொன், றேடிக்கையா லீந்தோர்களுஞ் சீர்கேடராய்ச் சீமா
ன்களாய் வாடிக்கைமேல் வாடிக்கையாய் வரப்பண்ணு
முன் மதிமந்திரம், வேடிக்கைமேல் வேடிக்கைகாண் வே
லாயுதா வேலாயுதா. (௮௫)

மடப்பாவைமார் விடப்பார்வையோ நெருப்பாறுசேர் மயிர்ப்
பாலமே, நடப்பார்களோ வினிப்போதுநீ நயப்பாகநின்
னீராறுகண், ணடப்பார்வைதா வுடற்பாதியா மலைப்பாவை
யா ருழைப்பாணியார், விடைப்பாலருள் தவப்பாலனே
வேலாயுதா வேலாயுதா (௮௬)

நடைதந்தெனை நடத்திப்பிறர் நகைதந்தது மாற்றிக்கலை
யுடைதந்தமு தூண்டந்தபூ ணொளிதந்துயர் களிதந்தருள்
மடைதந்துநல் வழிதந்தெமன் மதியாதுனைப் பிரியாத்தல
விடைதந்தெனை யாள்வாயினி வேலாயுதா வேலாயுதா(௮௭)

எடுப்பார்களும் பல்லக்கின்மே லிருப்பார்களு மிவர்தம்மி
லே, கொடுப்பாரையுங் கொடுக்காரையுங் குறியாலறி வித்

தாய்கொடை, தடுப்பாரையுங்காட்டாமலே தனைவந்தடைந் தோர்க்காயுயிர், விடுப்பாரையுங் காட்டாயினி வேலாயுதா வேலாயுதா. (அஅ)

எட்டிக்கனி கண்டாலழ கெடுத்துப்புசிப் பாரோவெறுங் குட்டிச்சுவ ரெனுலோபரைக் குறியாவண மருள்வாய்சமர் கிட்டிப்பொரு மசுரப்படை கெட்டுப்பிற கிட்டுச்செல வெட்டிப்பலி யிட்டுப்பொரும்வேலாயுதா வேலாயுதா. (அகூ)

உடற்கைப்பழ வினைத்தோற்பையை யூரும்புழு வுறைகந்த லைச், சடக்கைக்குதித் துயிர்போய்விடிற் றுயுந்தொடில் ஸ்நானஞ்செயுந், தொடக்கைக்கழு வுண்ணும்பொதிசோற் றைக்குறுநாற்றைப்பெரு, விடக்கைச்சுமந்தென்னுபலன் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கூ0)

மோடத்தைவே ரறநீக்கியேமோனத்தினல் ஞானத்தினற் றூடத்தையு மறநீக்கியே சுட்டாய்ச்சொலுஞ் சட்டாக்க ரப், பாடத்தையும் வருவித்தபின் பருவப்படும் பண்டா ரமாம், வேடத்தையுந் தந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலா யுதா. (கூக)

செஞ்ஞாயிறு நாள்வாங்கியே செல்லச்சமன் செங்கைப்ப டல், பஞ்ஞாகப்பாய்ப் படுத்தோரை யப்படியாக்கிலெப்ப டியுய்குவேன், அஞ்ஞானமாந் திமிரங்களை யாதித்தன்முன் பனியாக்கியே, மெஞ்ஞானமே தந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கூஉ)

துஞ்சாமலே தயராமலே சோராமலே சோம்பாமலே யெஞ்சாமலே யிரியாமலே யேறுமலே யில்லாமையா லஞ்சாமல்நோ யணுகாமல்மெய் பழியாமலே யாகாமிய மிஞ்சாமலே யருள்வாய்வரம் வேலாயுதா வேலாயுதா.(கூங)

நேசிக்குமுன் னடியார்களை நேசிக்கவும் நின்பாதமே பூசிக்கவு மானந்தமாய்ப் பூரிக்கவும் போற்றத்தமிழ் வாசிக்கவு மவுனத்திலே வாழ்விக்கவுஞ் செய்யாமலே வேசிக்குமால் கொளவைப்பையோ வேலாயுதா வேலாயுதா

வெங்கைக்குநோ சிலையாளரை வெறுவாய்க்கிலை கெட்டோ
ர்வளை, வெங்கைத்தன பதியென்னவே வீணிற்றமிழ் பாடா
மலாள், வெங்கைப்பிரானருள்சேயனே மிக்கார்குறத்திக்கா
கவே, வெங்கைத்தருவாய்நின்றிடும் வேலாயுதா வேலாயுதா.

வாகாமலர் வேதப்பிரான் மணத்தச்சன்வைத் திடுகேப்பலை
யாகாமியக் கடல்மேற்பொறி யைம்பாயினு லலையாமலே
பாகாமெஞ்ஞா னத்தீவுறப் பதபங்கயக் கரையேற்றிடும்
மீகாமனீ தானேயலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (கசு)

பகடன்புற வுயிருக்கெலாம் பறந்திட்டபுள் விலங்குக்கட
ககடன்கள வுக்காளைய னைம்பூதியத் தாலூர்ந்திடுஞ்
சகடன்குணம்பொறைகல்வி நற்றவமற்றவன் சகலர்க்குமே
விகடன்றனக் கருள்கூருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா(கள)

மோகாடவி வளருங்கொலோ மருகாடவிக் குழலார்கள்மே
ல், மாகாடவி நிலவென்னவே வாணாளெலாம் வீணாளதாம்
நாகாடவி யிடியென்னவே நமன்வந்திடும் நாள்வந்துகா
மேகாடவி திகழ்நாகைவாழ் வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஅ)

அகுதிக்குவே றொருதிக்கு மில்லாதிக்குடி லைப்பேர்வினைப்
பகுதிக்குள மெலியாதருள் பரிதிக்குநீ சுருதிக்குளார்
தொகுதிக்குநீ தகுதிக்குநீ சோதிக்குரு பரனேயருள்
மிகுதிக்குநீ யல்லாதிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

குகவாழிசெந் தூராவினன் குடிவாழிபுட் கொடிவாழிசண்
முகவாழிசூர்ப் பகைவாழியுன் முன்வாழிநீ பஞ்சேருமார்
பகவாழியிச் சதகந்தனைப் படித்தோர்களுங் கற்றோர்களு
மிகவாழிவேல் மயில்வாழியே வேலாயுதா வேலாயுதா(க00)

ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

திருநாகையில்

திருக்கோயில் கொண்டு விளங்கும்

ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவரென்னும்

குமாரக்கடவுள் பேரில்

திறப்புகழ்

விநாயகர் காப்பு—வெண்பா.

வடியைப்பொருநெடுங்கண் வல்லபையாம் பச்சைப்
பிடியைப் புணர்களிற்றைப்பேணி—யடியைத்
தினம்நினைந்தாரெய்தாச் சிறப்புவேறுண்டோ
மனம்நினைந்த தெல்லாம்வரும்.

வள்ளைநிகர் குழையாள்வள்ளிக் கொடிபுணர்ந்த
கள்ளவிழும் நீபர் மெய்கண்டவர்மேல்—வெள்ளை
நிறப்புகழைப் பாரினிறுத்து தற்காவேண்டித்
திறப்புகழைச் சொன்னேனெறிந்து.

நாகாபரணப் பிள்ளையார் துதி.

1. தானாதன தத்தன தனனாதன
தானாதன தத்தன தனனாதன
தானாதன தத்தன தனனாதன—தனதான.

சீரார்சுவைமுப் பழமுடனே யிள
நீர்பாயசமிக் கதிரசமாவடை
தேன்மோதகமெட் பொரி புளியோதரை கடுகோரை

தேன்மாதுளநற் கனிகுளமா ரவல்
நீடாழைபருப் பளையொடு தோசைகள்
சேதாவமுதத் துடனிவையாவையு மயில்வோனே

பாரார்கயிலைக் கிரியரனா ரருள்
வேலாயுதமெய்க் குமர சிகாமணி
பாகார்வசனக் குறமகள் பால்வரு மலர்மீதே

பாவாணர்துதித் திடுமியல்பாலொரு
நூறுனதிறப் புகழெனவே முதிர்
பாமாலையுரைத் திட வருள்கூர்வது மொருநாளே

வாராழிவளைத் திடு மகமேருவை
யேடாக மருப்பொரு கரமேகொடு
மாபாரத முற்றெழுதிய காரண வடிவோனே

மால்யானைமுகத் தவுணனையே யெதிர்
போராடி யுயிர்ப் பலிகொளுநாயக
மாதேவர்துதிக் கையின் மலர்வாய்மறை புரிகோவே

நாராயணனுக் கொருமருகாவுயர்
காரோணர்வரத் தினில் வருபாலக
நால்வாய்மதமுக் கணதுடைமீதொரு மயிலோனே

நாவாய் குண பற்பலபொருணீடிய
மேகாடவி சுற்றிய திருநாகையி
ஞகாபரணக் கணபதியே கட வளர்வாழ்வே.

---

2. தத்தான தானன தந்தன தானன
தத்தான தானன தந்தன தானன
தத்தான தானன தந்தன தானன—தனதான.

மட்டாருமூவிரு பங்கயமாகிய
சட்கோணமீதிலிருந்த சொரூபமு
வற்ருத மூவிரு சந்திரர்கூடிய முகமாறும்

மற்ருேள்களாறிரு செம்பொனின்மேருவு
நற்காதிலாறிரு செஞ்சுடரேநிறை
வைப்பாகவே வளர்குண்டலராசியு மறைநாலும்

முட்டாமலோதிய செங்கனிவாயமு
தப்பார்வையாறிரு கண்களுமே யணி
முத்தாரமார்பமு மம்புயமே நிகர் கரமீதே

முக்கோணமாகிய வெம்பகை வேலுடன்
மிக்கானதோகையில் வந்தவிநோதமு
முற்கோலியே யறியும்படியேவர மருள்வாயே

அட்டாளதேச மடங்கலுமேருவு
மெட்டானமாதிர மும்பதிஞலுல
கப்பாலுமேயுள வண்டருமே பணி யிருபாதா

அக்காரமேகனியின் சுவையே மது
ரப்பாகமே குளிர்சந்தனமே கும
ரப்பாகுகாகுற மங்கைமஞேகர குருநாதா

கட்டாமமான கடம்பணிமார்பக
நிக்ஷேபமே சிவசந்ததியே கன
கத்தாருவேமணியொன்பதுபேர்துணை யெனும்வீர

கற்பூரமேமறையின்பொருளேகமழ்
கஸ்தூரியேகையிலங்குசஞ ருயர்
கற்றூணிலாடிய வைங்கரனுர்* துணை முருகோனே.

---

3. தானு தனத்ததன
தானு தனத்ததன
தானு தனத்ததன—தனதான.

மாதா வனப்பிளமை
வீணு யழித்தவனை
வாணுள்சிறுத்தவனை யிடர்தீராய்

வாழ்வோ தரித்திரனை
ஊணே பெருத்தவனை
வாயோ வசத்தியனை நிலைபேறும்

ஆதாரமற்றவனை
ஆசாரம் விட்டவனை
யாபாசமுற்றவனை யறுபானே

டாறு று தத்துவனை
யாகாத குத்திரனை
யாளாக நற்கருணை புரிவாயே

வேதாளமுட்ட வெழு
பாதாளமுட்ட வெழு
மேலோகமுட்ட வொரு நிரையாக

---

* இங்கிர்த்தன விநாயகர் ஸ்ரீ காயாரோகணேஸ்வர ராலயத்தூணில் தாண்டவம்புரிந்து ஆண்டிரக்ஷித்துவந்தவர். திருப்பணிவேலைநடத்துகையில் அக்கற்றூண் பிரிக்கப்பட்டகாலத்துத் தானிருந்தவிடத்தைவிட்டுப் பழணியாண்டவர் சந்நிதிப் பக்கத்தில் விளங்கும் இவ்விநாயகக்கடவுளுக்குத் தான் கற்றூணிலாடிய ஐங்கரனென்று சொல்லப்படுகிறது.

வேதாநிறுத்து படை
சூர்மாளவிட்ட கையில்
வேலாயுதப் ப்ரபுட மறைதேடும்

நாதா சிவப்பொழுகு
பாதா பொருப்பிலுறை
ஞான நடத்து மொரு மயில்வீரா

நாராயணற் கரிய
காரோணருக் கினிய
நாகாபுரிக்கு ளமர் முருகோனே.

---

4. தானத்தனதனந்த தானத்தனதனந்த
தானத்தனதனந்த தானத்தனதனந்த—தனதான

ஆகச்சிறுகுடம்பை மீதிற்குடியிருந்த
வார்புட்குலமிருந்த வியல்பாகு

மாவிக்குடலிருந்த நேசத்தையுமறிந்து
மாகத்தினைவிரும்பி யலைவேனோ

மாகப்புயல்பொழிந்த நீரிற் பயிர்தழைந்த
வாறிற்கருணைதந்து துயர்தீராய்

மாறிப்பிறவியென்ற வேலைப்புணைநிகர்ந்த
வாசக்கமலமென்ற வடிதாராய்

மோகக்குறமடந்தைமார்பிற் களபகொங்கை
மோதப்புளகரும்பு புயவீரா

மோனத்துடனிருந் துஞானக்கலைவிரும்பி
மூவர்க்கருள் புரிந்த குமரேசா

நாகக்குலமெழுந்து பாயக்கதலிசம்பு
நாவற்கனிகிழந்த ரசமோடி

நாடிப்புகழ் நிறைந்த சாலித்திரள்விளைந்த
நாகைப்பதியில்வந்த முருகோனே.

---

5. தானனத் தானதாந்த
தானனத் தானதாந்த
தானனத் தானதாந்த—தனதான.

கார்முகத்தோடுசேர்ந்து போர்முகத்தோடுபாய்ந்து
காதுமட்டோடிநீண்ட விழியாலே

காமுகர்க்காசைதூண்டி யாடகக்கூலிவேண்டு
காரியத்தாலும் வாஞ்சை மிகவாகி

ஓர்சுருட்பாதியீந்து பூண்முலைக்கோடுதோய்ந்து
வேலையிற்போகம் நீந்த வனுராகம்

மேவிளைத்தோகைதோன்ற ஏறவிட்டேணிவாங்கும்
வேசையர்க்காசைபூண்டு மெலிவேனோ

சூருடற்பாதிகீன்று பாதியைத்தோகைநீண்ட
சூழ்கொடிப்பாதியாண்ட வடிவேலா

சோலைமுத்தேசுபாங்க னேமலைப்பாவையீன்ற
தூயபொற் றேருள்மூன்னுன்கு பெறுசேயா

நாரணித்தேவிகாய்ந்த வேளையெப்போதும்வாய்ந்த
நான் மறைத்தேவர்காஞ்சி புரிவாசா

நாதர்சொற்பாலர் வாய்ந்த பாடலைக்கூறுசேந்த
னுகையெப்போதும் வாழ்ந்த முருகோனே.

---

6. தனதான தத்ததன
தனதான தத்ததன
தனதான தத்ததன — தனதான.

அடிமோனை முற்றெதுகை
தொடைபாவிகற்பமிசை
யசைசீரெழுத்துமுறை முறையோடே

யமுதான சொற்சுவையு
மதிலேபொருட்சுவையு
மழகானபத்துமுறை வெளிறுதே

வடிவாயிலக்கணமு
மிகவேபழுக்கவயி
ரமுமேயடித்தகள மெனவேதான்

மழைமாரியொப்பவெகு
தமிழ்மாரியைப்பொழியு
வரமேதரக் கருணை புரிவாயே

முடியேரகத்திநெடு
தலமாறிடத்தும்வட
மொழியாரணத் தருண கிரிநாதர்

முதுபாவினத்துமுன
தடியாருளத்துமுழு
முதலாகயத்துமுறை வணிகேசா

விடுவான்முகட்டையள
விடுகோபுரச் சிகர
முயராலயத்தி லுறை வடிவேலா

உமையாள் வயிற்றில்முழு
மணியே தமிழ்ப்புகழு
முராகாபுரிக் கதிப முருகோனே.

---

7. தனன தந்தன தனன தந்தன
தனன தந்தன தனன தந்தன
தனன தந்தன தனன தந்தன—தனதான.

அருமைதந்தருள் பெருமைதந்தருள்
புலமைதந்தருள் நிலமைதந்தரு
ளழகுதந்தருள் குழவிதந்தரு ளதல்லாதே

யறிவுதந்தருள் பொறுமைதந்தரு
ளிளமைதந்தருள் வளமைதந்தரு
ளரசுதந்தருள் தவசுதந்தரு ளனுகூலா

ஒருமைதந்தருள் மகிமைதந்தரு
ளிருபுயங்களி லகில்வரைந்தவ
ருறவுதந்தரு ளுணர்வுதந்தரு ளெனவேதா

னுரைசெயுந்தொறு மினியதொண்டர்க
ளகமகிழ்ந்திட முகமலர்ந்திட
வுதவுமுன்செயல் விதரணங்களை யறியேனே

தருமசுந்தர வருணபங்கய
வதனமண்டல மிலகுகுண்டல
தருவெனுந்தொடையொடுகடம்பணி யிருதோளா

சமரபுங்கவ விசயசம்பிரம
வமரர்தன்சிறை விடுமெசஞ்சல
சரவணந்திகழ் கருணையங்கட லெனும் வீரா

செருமுகந்தொறு மசுரர்தன்கிளை
மடியவென்றவ விமையவம்பிகை
சிவனிடம்பெறு கௌரிசுந்தரி தருபாலா

சிகரையம்பதி தணிகையம்பதி
மயிலையம்பதி கதிரையம்பதி
திருவிளங்கிய வுரகையம்பதி முருகோனே.

8. தனனத் தனத்ததன
தானனத் தனத்ததன
தனனத் தனத்ததன—தன்தான.

கடலிற்கவிழ்த்த கலம்
விழலுக்கிறைத்த புனல்
கமரிற்சவிழ்த்துவிடு பாலாகும்

சனவிற்சுகித்த சுகம்
நதியிற்கரைத்த புளி
கவியிற்புதைத்த பொரு ளாநீடு

மடவிச்செறித்த நில
விலவைக்குறித்த கிளி
யழலிற்கதிர்க்கிரண மெனவேதா

னறிவைக்கழித் திருகைப்
பதரைப்புடைத்து மெலி
யவலக்கருத்தடையும் வகைகாணேன்

விடலைத்திருக்குமர
வசுரப்படைத்தலைவர்
விபுதர்க்குலத்தரென வருமாறி

வெளியிற்புறப்படுவர்
விழியைச் சிமிட்டுகிற
விநயக்குறிப்பிதென வுணர்வாகி

யுடலைப்பிளக்க வவர்
குடலைச்சரித்தவர்க
ளுயிரைப்பறித்து வரு கதிர்வேலா

வுமைபெற்றெடுத்த சர
வணசிற்குணப் ப்ரபுட
வரகைத்தலத்தில்வரு முருகோனே.

9. தானதன தாத்ததான
தானதன தாத்ததான
தானதன தாத்ததான—தனதான.

வாசமலர்சூட்டுவார்கள் வாள்விழிமை தீட்டுவார்கள்
மார்பின் முலைகாட்டுவார்க ளதனாலே

வாலிபரைவாட்டுவார்கள் வேள்சலசமூட்டுவார்கள்
வாசனைகள் கூட்டுவார்க ளணிவார்க

ளாசையிதமூட்டுவார்கள் வாளுகிரைநாட்டுவார்க
ளானகுரனீட்டுவார்க ளொருகோடி

யாகிநிதியீட்டுவார்கள் பாவமிகுகூத்திமார்க
ளாசைபறநீக்கியேயு னருள்தாராய்

ஈசர்குருமூர்த்திநாதா வானுலகோர்போற்றுபாதா
வேழுலகும் வாழ்ந்ததநீதா மயிலேறி

யேயுதவுகாக்ஷியாளா நாலுமறையேத்துசேயா
வேதமுறுமாற்றலார்க ளதிசூரர்

நாசமறவீழ்த்துவேலா மால்வரையையீர்த்தவேலா
நாகரிகம்வாய்த்தவேலா வடிவேலா

ஞானநிலைதோற்றும்வேலா தேவர்சிறைமீட்டவேலா
நாகைவருகார்த்திகேயா முருகோனே.

---

10. தனத்தானதானதன
தனத்தானதானதன
தனத்தானதானதன—தனதான.

அறப்பாலைமேயுதவு
பொருட்பாலையேயுதவி
யருட்பாலிலேமனது [illegible]

லருட்பார்வைவேணுமது
சுருக்காணிபோலுமலை
யருக்காணியாகுமது நரவேணு

மறுபபாடிலாததமி
ழுறைத்தாலுமோவதனை
வளர்ப்பார்களாருமில்லை யதனாலே

மடிப்பாகுமேதகமம
மினிதமேதவரீரைவிட
வகைக்காரராமொருவர் பரம்நீயே

குறப்பாவையார்மனது
கயப்பாவையாமனது
குறிப்பாகநாடுகுரு பரசேவற்

கொடிக்காரனேகனக
முடிக்காரனேவிபுதர்
குறிக்காரனேயசுரர் குலகாலா

கறுப்பானமால்மருக
சிவப்பானமேனியினில்
வெளுப்பானநீறுபுனை கதிர்வேலா

கழைக்காடுமேகதலி
வளைக்காடுமேமருவு
கடைக்கானல்வேலிவரு முருகோனே.

---

11. தானான தாத்தன
தானான தாத்தன
தானான தாத்தன—தனதான.

வீணானவாழ்க்கையதி லேயூறுமுத்தையது
வேணாறுநாற்றமதி லுயிர்தானே.

வீசாதகாற்றுநிலை காணாதவாழ்க்கையினின்
மேவாததோற்றமவை யறியேனே

சோணாடுசொக்கவரு காவேரியாற்றினிடை
தோயாதமாக்களென வதிபாவி

சோராமல்வாயத்தமயின் மீதேறுகாக்ஷியொடு
தோராதமோக்ஷகெதி தரவேணும்

சேணாடர்போற்றிசெய்து வாயாரவாழ்த்தநல
தேவாமுதூட்டினவன் மருகோனே

சேயா பராக்கிரம விசாகா வைவேற்குமர
தேரேறுபாற் கரனை நிகர்தேவா

நீணாசமாத்தியலை மாறாததீர்த்தநதி
நீடாழிதோற்று மதி யிலைகுடி

நேராகவேற்றில்வரு காரோணமூர்த்தியிடம்
நீலாயதாக்ஷி தரு முருகோனே.

---

12 தனந்ததந்த தனந்த தனந்தன
தனந்ததந்த தனந்த தனந்தன
தனந்ததந்த தனந்த தனந்தன—தனதான.

அருப்பசும் பொனசும்பு தசும்பொன்
வளர்ந்தெழுந்து குவிந்துநெருங்குழு
னசும்புசெம்பொன்வடங்கொள்புனைந்தெதி ரிலையாகி

யலங்கிர்தங்கிருவம் புளகங்களு
மிகுந்தகந்தசுகந்த கதம்பமு
மணிந்திணங்கு சுணங்குபொருந்திய குறமானார்

குரும்பைவென்ற தனங்களழுந்திய
தடம்புயம் பணிரெண்டும் விளங்கும்
குடம்புனைந்த சிறந்தெறிபுண்டர முகமாறும்

குளிர்ந்தகண்பணி ரெண்டும் விளங்கிய
சிலம்புதண்டை சதங்கையுடன் சூழு
குமென்றமெகாந்தரவிந்த பதங்களு மறவேனே

கரும்பனந்தமெதிர்ந்து புறஞ்செல
வடந்தடர்ந்து நடந்துநெருங்குழை
தொடர்ந்துநின்று திரும்பியருங்குமிழ் மிசையோடி

துலங்குவம்புருவங்க ளெதிர்ந்த சமு
துடன்பொருந்தி விடங்கள்பயின்றெதி
சுழன்றுருண்டு சிவந்துகுடங்கையில் கெடிதாகிக்

கரும்பெனுஞ் சிலையம்புகளைந்தையு
முனிந்தரன்கையில் வந்துகுரங்கவி
கடம்புரிந்து புரங்களடங்கலு மெரியாலே

கலங்கவென்றல கங்கடைந்திட
விரங்குமன்பு சுரந்துபொழிந்திடு
கருந்தடங்கண்மடந்தை தருந்திரு முருகோனே.

---

13. தானான தானனன
தானான தானனன
தானான தானனன — தனதான.

மாதாபிதாவினுட னானும்நீ துணைவர்
மாமானும் நீ பரம சிவனாகி

வாழ்வானும்நீ விபுதர்கோமானும்நீ கரிய
மாயோனும்நீ யுதவு கொடையாலே

தாதாவும்நீ மலர்விதாதாவும்நீ வினைகள்
சார்வானும்நீ யுடலி னுயிர்போலே

சார்வானும்நீ மருவியாள்வானும்நீ யுனது
தாளாண்மைதானறிய வெளிதாமோ

ஆதாரபூதசதுர் வேதா விநோதகரு
ணாகரதேவர்பர குருநாதா

வாசானு ராகமறை வாசாம கோசரகி
ராகாரகீரன்முது தமிழேற

காதாவிராவிமலை வேலா வலாரி யுப
காரா முராரிதிரு மருகோனே

காலாயுதாசமர கோலாகலாவிமல
காரோணநாதர்தரு முருகோனே.

---

14 தானன தானத் தந்த தானன
தானன தானத் தந்த தானன
தானன தானத் தந்த தானன—தனதான.

மாதவிடாயைத் தந்ததா லரை
மீதினிலேகுத் துண்டவாயதன்
வாசனையோ துர்க்கந்தமாகிய குழியாகி

மாபுரையோடிச் செம்புணைய மறை
நீள்சலதாரைக் கும்பியானதை
மானடியே யொப்பொன்ற பாதக மொழிவேணே

மோதிய மார்பிற் பந்துநேர் பரு
வானதையானைக் கொம்புபோலவு
மூடியபூளைக் கண்களானதை யயில்போலு

மூரலைய்ய முத்தென்று வாயினி
லூறலையே கற்கண்டு போலவு
மோகவிடாயைக் கொண்ட தீவினை யகலாதோ

நாதவிநோதப் பண்டிதா குற
மாதுதெய்வானைக் கிங்கிதா சிவ
ஞானசொரூபச் சுந்தரா மலைக் கிழவோனே

நான்மறைநீதிக் சந்தனே யுமை
யாளனுகூலக் கந்தனே யுனை
நாடியபேருக் கன்பனே யறுமுகவோனே

ஆதவன்வாயிற் றந்தமே விழ
மோதியகோபத் தெம்பிரா னடி
யார்வினைபூளைப் பஞ்சுபோல் முடிகியதேவா

யாரணிகாமத் தம்பிசாபதி
காலனையே யுத்தண்டமா யடு
வாதிபுராணத் தம்பிரானருள் முருகோனே.

15. தத்தனத் தானதன
தத்தனத் தானதன
தத்தனத் தானதன — தனதான.

புற்புதப் பாழுடலெடுத் தெடுத் தாவதென்
புத்தர்கைப் பேனெனவு மெலிவேனோ

பொற்பெழுத் தாறுநித முச்சரிப்பார்க ளிரு
பொற்பதத் தூளியுடல் புனைவேனோ

அற்பரைப் பாடி யவர்பக்கலிற் போயலைய
வத்தனைக்காளல வென்னிடர் தீரா

யக்கிரமக்காலனுட னுத்தரிப்பார்க ளவ
ரச்சமப்போதகல வருவாயே

கற்பகக்காவிபுதர் சொர்க்கம்விட் டோடவிடு
கைச்சிலைச்சூர்முடுகு கதிர்வேலா

கட்செவிப்பூணழக ரட்டதிக்காடையினர்
கைத்தலச்சூலதரர் சிவயோக

ருற்பலக்கோலவிழி யற்புதத்தேவி யமு
தொத்தகற்பூரமொழி யுமைபாக

ருச்சிதப்பீடமுறு சித்திரத்தேரில்வரு
முத்தமத் தியாகர்தரு முருகோனே.

16. தனன தனந்தத் தானனா தன
தனன தனந்தத் தானனா தன
தனன தனந்தத் தானனா தன — தன தான.

மொழிகள்சிணுங்கிப் பேசுவார் புழு
கொழுக நிரம்பப் பூசுவார் மயிர்
முடியை யடங்கக் கோதுவார் மலர்மாலை

முருகுகொழுந்தைச் சூடுவார் மிட
றிசையை முழங்கிப்பாடுவார் பகல்
முழுது முடம்பைப் பேணுவா ரிளைஞர்கள்மீதே

விழியிணை யம்பைப் போடுவா ரிரு
முலைகள் குலுங்கக கூடுவார் நிதி
மிகவும் விரும்பித் தேடுவார் கணிகையர்மீதே

விரகமெனும் பித்தேறியே விழு
நரகி லழுந்திப் போய்விடா வகை
விரைசெய்சதங்கைப் பாத தாமரை தரவேணும்

வழுதியுடம்பிற் கூனும் நீடிய
சுரமுமடங்கிப் போகவே பொடி
யணியுமருந்திற் றீரவே யருள் புரிபோதில்

வழுவுசமண்கெட் டோடவே
கழுவிலுடன்பட் டேறவே யவர்
மரபுநடுங்கச் சீறு தேசிக வடிவோனே

அழிவில்குரங்கைச் சேனையா வெதிர்
நிறுவி யிலங்கைப் பாவிராவண
னவனைமழுங்கச் சாடினோன் மகிழ் மருகோனே

அரியகடம்பைப் பூணுமார்பக
குருபரசெந்திற் றேவநாயக
வழக விடங்கத் தியாகனார் தரு முருகோனே.

———

கன தான தானன தானான தன
தான தானன தானான தன
தான தானன தானான தன—தன தான

ஆதிநாள்வினை தீராதோ மிடி
தீராளினம் வாராதோ வறி
யாமையா மதி போகாதோ மதுரிதமாக

வாசுபாடுவ தோராதோ மொழி
வாய்மைகாதினி லேறுதோ வடி
யார்கள்போ லெனை நாடாதோ திருவுளமேதோ

தீதிலாநெறி சேராதோ வொரு
காலனார்படை தோராதோ படு
சேதியானது பாராதோவடி வழகான

சேர்வை தானினி நேராதோ சிவ
ஞானபோதனை தாராதோ வடி
சேரவேயருள் கூறாதோ செய லறியேனே

பூதசேனைகள் கோடாகோடிகள்
தானைகாவலர் மோடாமோடிகள்
போதவே புடை சூழ்சேனாபதி யெனும்வீரா

பூரணகுமரேசா கேகய
வாகனகுற மானார் மோகன
பூஷணகுல தேவாதேவர்கள் பெருமாளே

காதியேபுர மாறாய் கீறெழ
வீசுமூரலினாலே போர்புரி
காரணதியர் காயாரோகணர் தருபாலா

காமனார்படைவீடே நேர்பொழில்
மாடமாளிகை தானே சூழ்வுறு
கானல்வேலியின் வாழ்வே யேரக முருகோனே

௩௮. தன தான தான தன
தன தான தான தன
தன தான தான தன — தன தான

மகராஜராவர் தன
பதிராஜராவர் சிலை
மதராஜராவர் புவிமுழுதாளு

மனுராஜராவர் கன
துரைராஜராவர் தமிழ்
வலராஜராவர்சமர் பெறவேகார்

முகராஜராவர் மத
கரிராஜராவர் மறை
முனிராஜராவ ருரைபிசகாத

மொழிராஜராவ ரிரு
விழிராஜ பார்வையிலுன்
முதுராஜபார்வை பெறி னரிதாமோ

நகராஜனுர் மருக
புரநாசகோப திரு
நடராஜனுர் கனக சபைராஜர்

நதிராஜவேணியினர்
தவராஜனே தவள
நராஜசீயமுளரி யினராஜர்

செகராஜசாலி சுக
மகராஜராஜர் தச
ரதராஜர்நீள்கமல முனிராஜர்

தினராஜ பானுவொடு
பணிராஜர் பூசைபுரி
சிவராஜதானி வரு முருகோனே.

கக. தாத்தன தான தனத்தன தானன
தாத்தன தான தனத்தன தானன
தாத்தன தான தனத்தன தானன தனதான

தோற்றசைமூளை யிரத்தமெலா மொரு
காத்திரமான துருத்தியிலே வரு
சூத்திரதாரி யெனப்புகுவாய் புகு மியல்பாலே

சூட்சுமமாக வசைத்திடுவாய வெகு
மூர்ச்சையுலாவி வாசசொலுவாய் மிளிர்
தோற்றமுமாகி யொடுக்கமு மாகுவை யதல்லாதே

யாத்துமம் வேறு பிரித்திடுவா யதில்
வேற்றுமைபோல வொளித்திடுவாய் பிண
வாக்கையைநாற வெடுத்தெரிவா யிது தொழிலாக

வாக்கினைகோலி நடத்திடுவாய் புழு
வேட்டுவனூடி யெடுத்ததுபோல் வினை
யாற்பிறவாதுச துட்டயவீ டினி யருள்வாயே

எற்றினிலேறு சிவப்பெருமா ளறு
சாத்திரநாலு மறைபபெருமாள் மழு
வேற்றிசூல தரப்பெருமா ளழ குடனாடு

மேற்கயிலாய வரைப்பெருமாள் விரை
யாத்தியினீழ லிடப்பெருமா ளுல
கேத்தியதேவர் துரைப்பெருமாள் பகிரதிவீறு

கீற்றுநிலாமகு டப்பெருமாள் திரு
நீற்றொளிவீசு நுதற்பெருமாள் தமிழ்
கேட்டருள்கூரும் வகைப்பெருமாள் புர மதனாலே

கீர்த்திகொள்மூரல் விழிப்பெருமா ளிரு
நாற்றிசையாடை யுடைப்பெருமா ளுயர்
கேத்திரராஜ புரப்பெருமா ளருள் முருகோனே.

20. தனதத் தனதத் தனதத் தனதத
தனதத் தனதத தனதத் தனதத்
தனதத் தனதத் தனதத் தனதத்—தனதான.

பொறுமைத்திறமற் றறமற்றருளற் றுணர்வைச்
செவியிற் பறியப் புகவிட் டறிவுக்
கிடமற் றிருளிற் புகுவேனே

புடவிக் குடிமைக் கடிமைப் படுமைக்
கடமைக் கடிபட் டுழலத் தலையிற்
பொறியப்படியப் படிகட்டளையிட் டிடலாலே

பிறவிக்கடலிற் புணையைத்தலையிற்
சிலையெச்சரணிற் றலைக்கொளுவிப்
பிடிபட் டிடிபட் டுயரப்பணியத் தடுமாறி

பிணியிற்றளர்வுற் றிருமிப் பகற்சொற்
குழறிக் கழறித் தடியிற் றிரியப்
பலனற்றவனுக் கினிநற் கதியைத் தரவேணும்

கறுவிச்சுறசத் துருவைச் சமரிற்
கழுகுக்கிரையிட் டமரக் குழுவைக்
கடுகிக்கொடுமைச் சிறைவிட்டிசைபெற் றிடுவோனே

கமலத்தயனைக் குடிலைப்பொருளுக்
குரைசெப்பென வப்பொழுதிற் குழறக்
கடினத்தொடுகுட் டியகைத்தலவிற் பனவேளே

சிறுகட்கரடத் திரிகட் டிவளக்
கவளப்பவளத் தவளச்சிவனுக்
கொருபுத்திரனுக் கருமைத் துணைவோனே

திகழ்பொற்பழனிக் கிரியிற் றணிகைக்
கிரியிற்கதிரைப் பதியிற்பரவைத்
திரைசுற் றுரகைப் பதியிற் குமரப் பெருமாளே.

21. தானன தந்த தானன தந்த
தானன தந்த—தனதான.

சாணனபண்டி தூராதகும்பி
தானேவெதும்பு பசியாலே

தாளாண்மைகுன்றி வாளாவிருந்து
தர்தாவுமின்றி யலைவேனே

வாணாளும்விண்டு போனாலுடம்பை
யாகுசமென்பள் பெறுதாயு

மானாலுமிந்திர மாஞாலவிஞ்சை
யாகாதுசெம்பொ னடிதாராய்

தானேமென்பர் நானுவிதங்க
டானேதெரிந்து முறையோடே

சாலோகமிஞ்சி சாமீபமிஞ்சு
சாரூபமந்த மருள்வோனே

காணாதகண்ட தேபோல்மகிழ்ந்து
காலால்நடந்து மொழிதூதர்

காரோணர்தந்த பாலாசிவந்த
காயாமெய்கண்ட முருகோனே.

---

22. தத்த தத்த தனதன தானன தந்தன
தத்த தத்த தனதன தானன தந்தன
தத்த தத்த தனதன தானன தந்தன—தனதான.

அஷ்டமத்தி லுறுஞ் சனி கேதுவும் ஐந்தினில்
வக்கரித்து வரும்புத ஞதப னென்றினில்
அத்தமித்த புகரொடுகூடினும வெண்சுட ரிருநாலாம்

அத்தலத்தில் மருவினும் ராஜன்மகிழ்ந் தொரு
பத்திடத்தி லுரையினும் நாவினில் வெம்பணி
யச்சமுற்ற குசனொடுகூடினு மென்செய்வ ரவராலே

தொட்டசைப்ப தரிதரிதா றெனுமந்திர
முச்சரிக்கி னிடர்கெடு வேதனை வெம்பிணி [தே
சொறபனத்தை நிகர்படவோடி மறைந்திடு மதல்லா

சொர்க்கமிக்க பதவிகளோ டெதிர் வந்திடு
மப்படிக்கு னருள்பெறவேணு மெனும்படி [ர்வாய்
சொற்புகழ்ச்சி பெருதமிழ் பாடவிரும்பியு னருள்கூ

மட்டுமொய்த்த களபமும் நீபமும் வஞ்சியு
வெட்சிமிக்க தொடையலும் வாகை கரந்தையு
மற்புயத்தி லணிகரு ணாகர சுந்தர வடிவோனே

வச்சிரக்கை மகபதியாகிய விந்திர
னிசைவைத்த மணமருகா குற மங்கைதன்
வட்டமிட்ட குவிமுலைபாய வழுந்திய புயவீரா

கட்டினிற்கு மதகரி சேனைகள் வெம்பரி
கொட்டமிட்டு வருமசு ரேசனை வென்றிடு
கைத்தலத்தி லமரயி லாயுதபுங்கவ குமரேசா

கற்பகத்தை யுதவிய தாதையர் சங்கரர்
நிர்த்தமிட்ட சபையினர் நாகை விளங்கிய
கட்டியப்பரமிர்த கடேசுரர் தந்தருள் முருகோனே.

---

௨௩. தனதனந் தானதன தனதனம் தானதன
தனதனம் தானதன — தனதான

முருகுவண்டாட நறை விரிகடம்பாட வறு
முகமலர்ந்தாட நகை நிலவாட

மொழிகனிந்தாட வருள் விழிசுரந்தாட மணி
முடியசைந்தாட வணி புனைதோளா

வரைதிரண்டாட விடு குழைபுரண்டாடவரை
வடமசைந்தாட வடி யிணையான

மலர்சிறந்தாட வதி லணிசிலம்பாட வொரு
மயில்விரைந்தாட வெதிர் வரவேணும்

கிரியிலங்காபுரியில் நிருதர்சண்டாளருட
சிரசுபந்தாடு மரி மருகோனே

சிவனிடம்பாதிபெறு கவுரிசந்தானகுல
திலகசங்கிராம சிவ குருநாதா

அருணசிங்காரஜெய விரு தலங்காரபொரு
மசுரர்சங்காரதிற லபிராமா

வமரர்கொண்டாடவரு விமலகங்காளரெனு
மமரநந்தீசர்தரு முருகோனே.

௨௪. தான தந்தன தானன தன
தான தந்தன தானன தன
தான தந்தன தானன தன—தனதான

பூவுடன் படும் நார்போலே நலப்
பாலுடன்படு நீர்போலே யணி
பூணுடன்படு நூல்போலே பதர் மிகுசாவி

போலுடன்படு நேர்போலே யடி
யாருடன்படு வேனோ நீயருள்
போதமும்புரி வாயோ யாதென வறியேனே

யாவியொன்றுடல் கோடி கோடி
யநேகமுண்டது தானேநீசெய்வ
தாகிலுன்கரம் நோவாதோ மல பரிபாக

மானசந்தியும் வாராதோ வினை
யோரிரண் டிணையாகாதோ வெனை
யாளவுந்திரம் போதாதோ வினி முடியாதோ

சேவலங்கொடி யானே யோக
மாவினன்குடியானே வானுள்
தேவர்தம்பெருமானே தேசிக வடிவோனே

சேயகந்த சுவாமியான
படீர குங்குமமார்பா ஞானவி
சேட மந்திரசொரூபா யாமளை தருபாலா

நாவிலங்கையிற் வேலாலே யினி
தாய்வரைந்திடு போதா தேடிய
நாவலன் றுதிபேசா வூமைய னலவோதான்

நானிலம்புகழ் சோணாடா புல
வோர்நெருங்கிய சேணாடாதிரு
நாகையம்பதி வாழ்வே மாமயில் முருகோனே,

---

25. தனதான தானதன தனதான தானதன
தனதான தானதன—தனதான.

தலைமீதிலொடுசேரு குவர்வாலரொடெனது
தலையோடு வேமளவு மகலாதே

தயவோடு சேர்வனென மிகவாணை கூறியவர்
தமைமேவியே நிதி கை வசமாக

வலைவீசியேபிறகு தலையோடு நீயிவிடும்
மதிகூர்மை வேசியர்க ளுறவாமோ

மயில்வாகன முடிவில்விடுகாலபாச முறில்
மறைநாள நூலெனவு மருள்பாராய்

அலையாழியேழுமலர் பொழிலாதியேழுமுடி
யசலாதி யேழு மணி முகிலேழு

தலமாதியேழு முயருலகாதி யேழுநிலை

யலையாமலாலம் நுகர் கனிவாயர்

கலைமாதுகேள்வனிகர் சதுர்வேத ராஜமுனி
கனமானபூஜை புரி யிருபாதர்

கடல்நாகைவாழவரு சிவகாமி பாகமுறு
கயிலாயநாதர்தரு முருகோனே.

---

26. தனதத்த தானதன
தனதத்த தானதன
தனதத்த தானதன — தனதான.

இளவட்டமாய் வயது
லொடலொட்டையாகி விடி
லெழில்கெட்டு மேனிமுதிர் கிழமாகி

யெழுபுத்தி யோசனையு
மழுமட்டையாய் விழிக
ளெதிரிட்ட பேருருவ மறியாதே

தளர்வட்டமா யறிவு
முழுநட்டமா யுணர்வு
சலவட்டமாய் மொழிகள் தடுமாறி

தலைநட்டுவீழ் துயிலி
னொடுபட்டு நூலிழைகள்
தலைகெட்டதாமெனவு மலைவேனோ

களபப் படீரமணி
புளகப் படாமுலைகள்
கனமெத்தமாகியிடை நலிவான

கடினத்தை வார்குழையி
னொடுசெப்ப வோடிவரு
கருணைப்பிரதாபவிழி மகமாயி

நளினத் திவாணிரதி
சகிநித்த மேபரவு
நடமிட்ட பாதவடி வுடையாளாம்

நவசித்திர ரூபமிகு
சிவசத்தி பால்மருவு
நடுவுத்தலேசர் தரு முருகோனே.

---

27. தனதன தானன தனதன தானன
தனதன தானன—தனதான.

ஒருபொருளா யதி லிருவகையா யதி
லுருவமுமா யதி லருவாகி

யுணர்வரிதா யதி லறிவுளதா யதி
லுடல்பொரு ளாவி கொ ளுபதேசா

குருவடிவா யெனே யடிமையதா யுள
குலதெய்வ மாயறு முகமாகி

குருபரனகிய கருணேமலையை
குணவறு பூதியை யடைவேனே

தருமதயாபர விபுதர்ஜெனதர
சகலகுணகர வுபகாரா

சமரபுயாசல திமிரதிவாகர
சருவவியாபக குருநாதா

அருமறைவேதனு மணிமுடிமாயனு
மடிமுடிதேடிய மகதேவ

ரரகரவீசுர சிவசிவ நாகையி
லழகியனர் தரு முருகோனே.

---

28. தத்தனத்த தத்தனத்த
தத்தனத்த தத்தனத்த
தத்தனத்த தத்தனத்த—தனதான.

வட்டமிட் டடிக் கனத்து
வெற்பெனப் புடைத் தெதிர்த்து
மத்தகப் பொருப்பையொத்த முலைமீதே

வச்சிரப் பதக்கமிட்டு
நித்திலக் கடுக்கனிட்டு
வட்டமிட்ட சுட்டிகட்டி யழகான

கட்டில்மெத்தை யிற்படுத்து
மட்டறப் பொருட்பரித்து
கட்குடிப் பரத்தையர்கு மயலாகிக்

கப்பலைக்கடற் கவிழ்த்த
தொத்தவற்ப னுக்குமிக்க
கட்டளைப் பிரசித்திமுத்தி தரவேணும்

கொட்டமிட்ட சத்துருக்கள்
கொக்கரித் திரத்தசத்தி
கொப்பளிக்க வெட்டியிட்ட சமர்வேலா

குக்குடக்கொடிப் பிரவுத்த
வற்புதக்குறத்தி செப்பு
கொச்சையிற் பிரியத்தைவைத்த மணவாளா

அட்டதிக் குடுத்த கர்த்தர்
தக்கனைக் கறுத்தமத்த
ரருக்கனைப் பலைத்தகர்த்து மதவேளை

யக்கமிட்டெரித்த நித்தர்
வெற்பிடத் திருக்கைபெற்ற
வத்தர்சட்டை யப்பர்பெற்ற முருகோனே.

29. தானத்தா ஞைதன
தானத்தா ஞைதன
தானத்தா ஞைதன — தனதான.

ஆலக்காமா விஜய
வாகைத்தாமா வெனவு
தாரச்சோமா நிதியி — லளகேசா

வாண்மைத்திரா வதிக
வான்விற்போரார் சமரி
லாடற்சூரா வெனவு — மறியாதே

ஓலைப்பாழா யெழுதி
பாடற்கேளாத முனை
மோடிப்போய் மூலையினில் — மறைவாகும்

லோபப்பா ழானருட
பேரைப்பாடாம லவ
ரூரைப்பாடம லரு — டரவேணு

மாலைப்போதா யுலகை
மூடச்சீராழி தனை
வானத்தேராளி மிசை — விடுமாயன்

மாயப்போராக வொரு
பேடிக்காளாகி யவன்
வாசித்தேருரு மரி — மருகோனே

வேலைச்சூர்மாள விளை
யாடிப்போர் வாகைபுனை
வேலப்பா தேவர்சிறை விடும் — நாதா

வேரிப்பூவா லமரர்
பூசித்தாராதனைசெய்
மேலைக் காரோணர்தரு — முருகோனே.

30. தான தான தான தான
தான தான தான தான
தான தான தான தான — தன தான.

காலைமாலை நீரின்மூழ்கு
நானபான நேதிபூசை
காதல்கூர் தியானமோன மிசையான

காதை யோதனுமமாய்
விடாதுபேசல் கேள்வியான
காமர்கோயின் மாடுசூழ வழகான

வாலபானு கோடிகோடி
யேகராசி ரூபமோடு
மாசிலாத பீடமீது கொலுவாழி

வாழும்ராஜ தானியோக
நாகரீக பாதசேவை
மாறிலாது காணநாளு மருள்வாயே

ஆலகால பானனர்
கபாலசூல பாணிநாக
மாறுசோம னரின்மாலை யணிவேணி

யாதிநீதி சோதிபேதி
யாததேவர் மூவரோது
மாசிலாத பாடல்கூடு மமரேசர்

நாலுவேத நாதகீத
ராசைநாலு தாசரீசர்
நாலுதோளு நாலுவாயு முளதாதை

நாரிபாகர் காலகாலர்
நாகராஜர் பூசையான
நாகநாத னர்குமார முருகோனே.

31. தனத்தா தனதன தனத்தா தனதன
தனத்தா தனதன — தனதான.

இடிப்பார்படல்கொடு பிடிப்பாருறுபுலி
யெனப்பாயும்வித மதனாலே

யிளைத்தேனுடல்பர தவித்தேனரகர
வினித்தா னிதுபட முடியாதே

மிடிப்பாதகவிரு ளறுத்தே யிரணிய
விளக்காகிய வொளி பெறவேதான்

விருப்பாயகமகிழ் மலர்த்தாமரையெனும்
விழிப்பார்வையி னருள் புரிவாயே

கொடிக்கேநிகரிடை தனத்தாலயர்வுறு
குறக்கோகில மயில் மணவாளா

கொடிச்சேவலையுள சமர்த்தா வசுரர்கள்
குடிக்கே மறலியை நிகர்வேலா

அடிக்காயிரநிதி படிக்காசுதவியு
மருட்பாவலர்தமிழ் புனை தேசக

ரழற்போல்விரிசடை முடித்தோ ருரகையி
லகத்தீசுரர் தரு முருகோனே.

---

32. தந்ததன தந்ததன தந்ததன தந்ததன
தந்ததன தந்ததன—தனதான.

ஐந்தொழிலறிந்துபுரி யைங்கடவுடங்கநிலை
யஞ்சுவகை மந்திரமு மறியேனே

யைம்பொழுதுநின்றநிலை யைங்குரவனென்பதிலை
யைந்திணைகடந்தநிலை மகிழ்பூத

மைந்தையுமறிந்ததிலை யைந்தறிவுவந்ததிலை
யைம்புலனை வென்றதிலை யதனாலே

யைங்கணையொழிந்ததிலை யைந்துநதிகண்டதிலை
யைம்பதமுமுய்ந்திட நினருள் தாரா

யந்தரிதுரந்தரி புரந்தரிநிரந்தரி
யரம்பையர் வணங்கவரு மிருதாளி

யம்பிகைசுமங்கலி யிளம்பிடிபசுங்கொடி
யருந்தவமிகுந்த வுமை தருபாலா

சுந்தரிரண்டுவிசை சந்துவிடுகின்ற விறை
தும்பையணி செஞ்சடிலர் முனிவோர்கள்

தொண்டர்களுமிந்திரரு மண்டருவணங்கவரு
சுந்தரவிடங்கர்தரு முருகோனே.

33. தத்தாத் தாத்தத் தாத்தாத்தா
தத்தாத் தாத்தத் தாத்தாத்தா
தத்தாத் தாத்தத் தாத்தாத்தா—தனதான.

எட்டாக் கொட்டிப்பூப்பார
மொப்பாய்க் காக்ஷிக்கொத்தார்போ
லெற்காய்த்தோற்றித் தாட்காட்டா விடிலேதா

னிற்பாற்கூத்துப் பொற்கொப்பா
யுத்தாய்ச்சாத்துப் போட்டாப்போ
லெத்தாய்க்கூட்டிற் காற்றீர்த்தே கொடுபோவான்

முட்டாப்பாட்டுச் சாக்காட்டா
விக்கூத்தாட்டுப் பேய்க்கூத்தா
முட்கோட்பாட்டைத் தீர்க்காட்டா வினியாமோ

முற்கோற்பார்ப்பைப்போற் சேர்ப்பாய்
நற்பூச்சாத்திச் சீர்பாட்டால்
முக்காட்போற்றக் காப்பாற்று ரதுபாராய்

மட்டாய்க்காட்டிச்சாய்க்காட்டார்
மெய்ப்பூச்சாத்தித்தோற்போர்ப்பார்
வற்றுத்தூக்கத்தேகாத்தார் சடைமீதே

மைக்காடாத்திப்பூத்தாச்சோ
கத்தாக்காப்புத்தூட்பூச்சார்
வட்டாய்க்கொட்டைப்பொற்கூற்பா மூலபாகர்

சட்டாற்கெத்திற்பொய்ப் பொய் பொய்
மிக்காய்த்தோற்றித்தாட் சேர்ப்பார்
நச்சாப்பாட்டுச் சாய்க்காட்டார் தருபாலா

கற்சாற்கொட்டைசூர்ப்பொற்சே
டித்தெட்கூட்டத்தாற்காப்பா
னற்காரொக்கப்பொய்த்தீர்த்தாள் முருகோனே.

[ஏட்டிலுள்ளபடி அச்சிட்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள திருத்தங்களைத்தெரிந்தோர் தெரிவிக்கச் செய்யவேண்டுகிறோம்.]

---

34. தனதத்தா தானதன
தனதத்தா தானதன
தனதத்தா தானதன—தனதான.

அடியைத்தாரா யெனது
மிடியைப்பாராய் துயர
பதனைத்தீராய் பொதிய முனிநேரா

யறிவைத்தாரா யடிய
ருகிற்சேராய் மனதி
லருளைக்கூராய் மயிலின் மிசைவாரா

யடிமைப்பேறு யுருகு
குடிமைத்தூராய் வினையேன்
விழியிற்சேராய் விதியி னிடையூறாய்

வயதுக்கீறு யுனது
குடிலைக்கூறாய் மருவும்
வகையைக்கூறாய் பிறவி தனைமாறாய்

படியிற்றேவே யமரார்
குழுவிற்கோவே விரைசெய்
பதுமப்பூவேயருணகிரி. நாதர்

பகர்நற்பாவே விபுத
ருலகிற்காவே யடியர்
பரிவுக்காயே முகிலி னினமான

வுடலக்காரோணர் பணி
சடிலக்காரோண ரரு
ளுதிக்காரோணர் வளர் கயிலாய

ருதயக்காரோணர் திரு
நடனக்காரோணர் தமி
ழுரகைக்காரோணர் தரு முருகோனே.

---

35. தத்தன தானதன தத்தன தானதன
தத்தன தானதன—தனதான.

மத்தளமோடொருகுத்துர லோடிகுறை
மட்டறவே யுரைசெய் வதுபோல

வக்கிரமானகுறை செப்பிடிலேதெனவும்
வக்கணைபாடுகய வர்கள்மீதே

உத்தமமானதமி ழெத்தனைபாடிலுமெ
னுட்டயவா யருமை யறியார்க

ளொப்புரவாகமன தற்புதமாகவினி
யுச்சிதமாக வரு டரவேணும்

முத்தையனே புலவ ருக்கரசேமதுர
முத்தமிழே சுவையின் மிகுதேனே

முப்பழமே யமிர்த சர்க்கரையே கனக
முப்புரிநூ லணியுமணி மார்பா

வித்தகனுர்விமலர் முக்கணனுர் தவள
வெற்பரனு ருரகையினில் வாசர்

மிக்கமகேசரொரு கைத்திரிசூலரெனு
விச்சுவநாதர் தரு முருகோனே.

---

36. தனதனு தாத்த தன
தனதனு தாத்த தன
தனதனு தாத்த தன—தனதான.

இருகையே கூப்ப விழி
யிணைகளே நோக்க வுன
திசைகளே கேட்க விரு செவிவாயுன்

னியல்பு பாராட்டு தமி
ழதனையே வாழ்த்த மகி
ழிதயமே தீர்க்கமுட னினைவாக

வருமையா நீற்றை நுத
லிலகவே சாத்தி யபி
னறுமுகா போற்றி யென முடிதாழ

வழகுசேர் கார்த்திகையின்
விரதமே நோற்க மயி
லதனிலே காட்சி தர வரவேணும்

விருதுபாராட் டசுரர்
மடியவேநீட் டலகை
மிசையவேதோற் றசைக ணிணமூளை

மிடறுதான் வீக்கமுற
வதனையே சாப்பிடவு
மிகவுமே யேப்பமிடு வடிவேலா

மருவுசே ஞட்டி லுறை
    சிறையெலா மீட்டுவிடு
    வணிகர்சேர் நாட்டில்வரு — குமரேசா

  மதுரைமீ ஞக்ஷி யுமை
    கவுரிகாமாக்ஷி யென
    வருவிசா லாக்ஷிதரு — முருகோனே

---

37. தானதன தாத்த தானதன தாத்த
தானதன தாத்த—தனதான.

வேரிமலர்சூட்டி வாள்விழியை தீட்டி
    வீணையிசை கூட்டி — யிசைபாடி

  வேள்விருதுநாட்டி நூலிடையைவாட்டி
    மேருமுலை காட்டி — விழியாலே

மாரனொடுபோட்டி யாகமலர்மூட்டி
    வாவிபரை வாட்டி — யிதழ்கோதி

  வாயமுதமூட்டி மேலும்நிதியீட்டம்
    மாதர்வினை யாட்டில் — மெலிவேனே

மேருநிகரேற்றர் பூசுமுழுநீற்றர்
    வேலைாமுனி சீற்றர் — மதிபாதி

  மேவுமொருகீற்ற ராடுமொருகூத்தர்
    வீசுதிறை யாற்றர் — மகதேவர்

நாரியுமைவாய்த்த பாகர்மதி தேய்த்த
    நாதர்குட மூக்கர் — தருபாலா

  நாகைவரு கார்த்தி கேயபர மேட்டி
    நாவலர்கள் போற்று — முருகோனே

---

38. தனன தனந்தத் தனனா தனதன
தனன தனந்தத் தனனா தனதன
தனன தனந்தத் தனனா தனதன—தனதான.

மிடியி லழுந்தப்படுமோ வனுதின
மனதுகலங்கப் படுமோ வெழுதிய
விதியி லடங்கப் படுமோ பலபல பிணியாகும்

வினையி லொடுங்கப் படுமோ மருவலர்
பகையில்நடுங்கப் படுமோ கணிகையர்
விழியிலடங்கப் படுமோ கயவர்க ளிடம்நாடி

படியிலிறங்கப் படுமோ குடிமையில்
மடிமைபொருந்தப் படுமோ வயிறெரி
பசியில்வருந்தப் படுமோ முடிவினி லெமதூதர்

படையினொறுங்கப் படுமோ சுடலைக
ளிடையில் வெதும்பப் படுமோ நரகுறு
படியிலிறங்கப் படுமோ வினியருள் புரிவாயே

முடியணிகங்கைப் பெருமாள்பரசுழை
துடியணிசெங்கைப் பெருமா ளழகிய
முகமலர்விந்தப்பெருமா ளரியணை தனில்மேவி

முதல்வரெனுஞ்சொற் பெருமா ளிசைபெறு
நடனபுயங்கப் பெருமாள் சதுமறை
முடுகுதுரங்கப் பெருமா ளயன்மறை யவர்தேடு

மடியிணைகஞ்சப் பெருமா ளுதவிய
கொடையின்வசந்தப் பெருமா ளிதழியை
யணியுமலங்கற் பெருமா ளுடலினி லொருபாதி

யருளுமடந்தைப் பெருமாள் மதனனை
வதைசெய்மடங்கற் பெருமாள் வலியொடு
மழகவிடங்கப் பெருமா ளுதவிய முருகோனே.

39. தனனத் தானு தன
தனனத் தானு தன
தனனத் தானு தன—தனதான

கடுவைப்போலே கரு
விளையைப்போலே யலை
கடலைப்போலே மத னமராடு

கணையைப்போலே யொரு
பிணையைப்போலே பிறழ்
கயலைப்போலே குயி லமர்மாவின்

வடுவைப்போலே பொரு
மயிலைப்போலே மயல்
வலையைப்போலே மது கரநீல

மலரைப்போலே யிரு
நயனத்தார்மே லதிக
மயலுக்காளாகி நித மெலிவேனு

படியிற்றேவே யுப
நிடதக்காவே வளர்
பழனிக்கோவே யசு ரரைமாறு

படையிற்சூரா வணி
களபத்தாரா வொளிற்
பவளத்தேகா திரு மயில்வீரா

வொடியத்தானே சிலை
முதுகக்கோணு ணெவி
யுதவிச்சீரே பெறு மரிதேடு

முரிமைத்தாளார் பணி
யிதழித்தோளா ரெனு
முரகைக்காரோணர் தரு முருகோனே.

40. தந்தத்தா னனதன தந்தத்தா னனதன
தனித்தா னனதன தந்தத்தா னனதன—தனதான.

அன்பச்தாருனபுவி யெங்குப்போனாலு மினி
யண்டத்தானேது நிழ லரிதாகு

மன்பற்றூர்தேடுகிற சம்பத்தா லேதுபல
னந்திப்பாழோ வடவிநி னிழலாகு

மின்பத்தாலோபியர்கள் பிற்பற்றுதேமனதி
லென்பற்றேதா னொழிய வருள்கூர்வா

யிந்தப்பா டாரறிவர் கந்தப்பாநீ யறிவை
யென்கர்த்தாவே சரண மலர் தாராய்

பொன்கொத்தானீடிதழி மென்பொற்றோள்மேலணி
புயங்கப்பூ ணாபரணர் சிவஞான

புஞ்சத்தார்மாதவர்கள் நெஞ்சத்தா ரமரர்தொழு
புங்கத்தார் காரணவு கயிலாயர்

வன்புற்றேலாடமுறு கண்பட்டே மாரனுடல்
மண்பட்டேபோக முனி மகதேவர்

மஞ்சைப்போலேகரிய கண்டத்தார்சூலமுள
வண்கைக்கா ரோனர் தரு முருகோனே.

---

41. தானதன தானன
தானதன தானன
தானதன தானன—தனதான,

வேதநெறி கோடாமல்
மாயையிருண் மூடாமல்
வேறடிக ளாடாம லறிவீன

வேடரொடு கூடாமல்
யோகநிலை வீடாம
வீணாகி லோடாம — லெமதூதர்

மோதுபடை சாடாம
லாணவமு நீடாமல்
மூடர்மிசை பாடாமல் — மடவார்கள்

மோகவலை போடாம
லீலைவிளை யாடாமல்
மூதறிவு வாடாம — லருள்கூர்வாய்

யாதியிம கேதாரம்
வேதகிரி மாயூர
மாடுதுறை மாகாள — மயிலாடி

யாலவன மாரூர் நள்
ளாறுகட வூர்காசி
யாள்மதுரை சீர்காழி — புகலூரில்

நாதருயர் வேளூரர்
சோணகிரி தேவூரர்
நாடுதிரு வாய்மூரர் — கயிலாயர்

நாகைவரு காரோணர்
பாலாமயின் மீதேறு
நாகரிகனே வாகை — முருகோனே.

---

42. தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன—தனதான.

இரவியொளிதிகழ் மகுடநிரைகளு
மிலகுவதனமும் — வெகுதோளு

மினியமதுரித மொழியுநுதலினி
லெழுதுதிலகமு — மளிவாயு

மரையிலரவட மபயவர தமு
 மலருபரிபுர மிருதாளு

 மடியன்மனதினில் மருவியனுதின
 மாசுபுரியவு மருள்வாயே

தருமகுணதர குமரகுருபர
 சதுரஜெயதர குருநாதா

 சமரவிதரண திமிரதினகர
 சகலகலைவல வபிராமா

வுரககணபண கிரணமணிமுடி
 யுடையநடமிகு மயில்வீரா

 வுததியசுரர்கள் மடியவயில்விடு
 முரகை மருவிய முருகோனே

43. தனதனதனதன
 தனதனதனதன
 தனதனதனதன—தனதான.

மடையனை நெருடனை
 மருளனை யிருளனை
 மடியனை மிடியனை மடவார்மேல்

 மயலனை நயவனை
 வறியனை வெறியனை
 மசகனை யெளியனை யறிவீன

விடையனை முகடனை
 விழலனை யவலனை
 விகடனை யகடனை வசைபேசும்

 விரகனை வினையனை
 முறடனை யகுணனை
 விதனனை மலரடி மிசைசேராய்

தடகிட கிணகிட
 தககிர்த கிற்றிகிட
 தகதக திகுதிகு திமிதோதித்

தகனக செகணக
 திரிகிட திமிகிட
 தணதண தணவென நடமாடு

வடகயி லயிலர
 னுரகையி லமலனை
 மருவியி டதுபுற மகலாத

மடமயில் நிலமகள்
 கலைமகள் பரவிய
 மலைமக ளுதவிய முருகோனே.

---

44. தாத்தத்தா தானதன தாத்தத்தா தானதன
 தாத்ததா தானதன—தனதான.

மூச்சுப்போய் நாலுவிரல் போக்குப்போய் நாலுபய
 மூக்கிற்போ யேறி மறுபடிமீளும்

மூச்சுப்போகாதபடி காக்கப்போகாது வெகு
 மூச்சைப்போயோடி லரை வயதாகி

யாச்சுக்காணுவியது போச்சுச்சோறு பிண
 மாட்டுக்கேகூறும் விலை கிடையாத

வாழ்க்கைப்பாழ்போதுமினி வீட்டைத்தாலிலை விளை
 யாட்டைப்பாராமல் மயில் மிசைவாராய்

கச்சுப்பாகீரதியு மாத்திப்பூமாலிகையு
 நீட்டுக்கா கோதரமு மிவைசூடும்

நேர்த்திக்கோடீரர்மழு வேற்றித்தியாகேசர் திரு
நீற்றைப்பூணுபரண மகதேவர்

காய்ச்சுத்தீயானவிழி காட்டப்பூவேளை யடு
காக்ஷிச்சாரூப ருமை யொருபாகர்

காக்கைச்சேணுடர்பணி வாழ்க்கைச்சோணுடர் முது
காட்டுக்காரோணர் தரு முருகோனே.

---

45. இதுவுமது.

மதித்துப்பாவாணர்வரி லொளித்துப்போவார் கயவர்
மறிச்சிப்போனு லிதென குடிகேடு

வடக்குப்போனுர்வருவ ரெனக்குத்தாயாதி யென
வழக்குப்பேசாம லிரு விழிநீரை

யுதிர்த்துத்தானேவயிறு கடுப்புப்போலே கழியு
முமக்குத்தானே சுகிர்த மினியேகென்

றுலுத்தப்பாழானர்மிசை வடித்துப்பாமாலை தனை
யுரைத்துப்பாடாம லரு டரவேணு

மெதிர்த்துப்போராடசுரர் முகத்திற்சேனு பதிய
ரியற்கைத்தானு பதிய ரிருநால்வ

ரிலக்கப்பேர்மீசைகளை முறுக்கித்தேரழிகளை
யெடுத்துத்தான்வீச நில மிசைவீழச்

சிதைத்துக்காலாலவரை மதித்துச்சே ருடுகிற
திறத்தைப்பாரீ ரெனவு மகிழ்வீரா

சிரத்திற்பூணுகநதி கடுக்கைப்பூமாலை யணி
சிவப்புக்காரோணர் தரு முருகோனே.

---

46. தனத்தாந்த தானதன தனத்தாந்த தானதன
தனத்தாந்த தானதன—தனதான.

அடைக்காம்பையேபருகி மூலக்காம்பையேவருடி
யணிக்காம்புமேகுழைய மலர்சூடு

மறற்கூந்தலேசரிய முகக்காந்திவேர்வொழுக
வரைக்காஞ்சியேகுலைய நகமேழா

மிடத்தூன்றியேயெழுதி மிடற்றூர்ந்தவோசைமிக
விடப்பாந்தள்மேல்மதனன் ரதிதேவி

யெனச்சேர்ந்துபோதமற வுடற்சாம்புமாதர்தமை
யினித்தீண்டில்நீதியல வருள்பாராய்

விடப்பாந்தளாபரண மிகப்பூண்டதோளழகர்
விரைச்சாந்தினல்மருவு திருமேனி

வெயிற்காந்தியாருதவு தமிழ்ச்சேந்தவாதபர்கள்
விளக்கேந்தவே கொலுவி னமர்சேயா

மடற்கோங்குவாழைவழை யகிற்காம்புமாவகுள
மரத்தோங்குபாதிரிம தலையாரம்

வயற்சேம்புசாலிகளு மிகச்சூழ்ந்த மேன்மையினில்
வனப்போங்குநாகைவரு முருகோனே.

47. தந்தனந்த தந்தனந்த தந்தனந்த தந்தனந்த
தந்தனந்த தந்தனந்த—தனதான.

மந்திரங்க ளுஞ்செபங்க ளுந்தபங்க ளும்புரிந்து
வந்தனங்க ளுந்துறந்த மதிகேடன்

வஞ்சகங்க ளுஞ்சினங்க ளும்புகுந் திருந்தநெஞ்சன்
வம்புதும் புளம்புகுந்த வெறுவீணன்

சந்தனங்க ளும்புனைந்து குங்குமங்களுந் திமிர்ந்து
சம்பிரமங்க ளும்பொருந்தும் விலைமாதர்

தன்சுகங்க ளின்பமென்று மென்றுதின்ற தம்பலங்கள்
தந்திடென்று கெஞ்சுபஞ்சையெனை யாள்வாய்

யந்தரங்க மிஞ்சுகின்ற வன்புகொண் டிரங்குசிந்தை
யஞ்சுமந்தி ரங்களுஞ்சொ லடியாரி

லண்டவந்து வந்துதொண்டர்சண்டனென்று திங்களங்கி
யண்டரண்டர் கண்டுகெண்ட னிடும்பாதா

விந்தையம் புயன்புணிந்த நம்பர்பங் கிருந்தமங்கை
விண்டுடன் பிறந்த தங்கை யபிராமி [பைவென்ற

விஞ்சுமஞ்சொல் கொஞ்சவஞ்சி வண்டுசெண்டை யம்
மின்கருந் தடங்கண்மைந்த முருகோனே.

---

48. தானதன தனதான
தானதன தனதான
தானதன தனதான — தனதான.

சூலைதலை வலியீளை
நீரிழிவு துடைவாளை
சோகைபிர மியமூலம் வறள்வாயுத்

தோஷகுண மதிசாரம்
வாதசுர மதலாமை
தூறிருமல் முகவாதம் விழிநோவு

வாலகிரக வியாதி
யாசிமுய லகன்மேக
மாலைபிள வைவீடுசி யனுபோக

மாறுபடு பிணிதீர
மூலிகைகள் குடிநீரு
மாமுனது திருநீறு தரவேணு

மாலநுகர் கனிவாய
ராதிமலை கயிலாய
ராரணர் நமசிவாயர் மகதேவ

ராடல்புரி நடராயர்
மூவர்தமி ழினிதேய
ராணிநட மிடுதூயர் தருபாலா

ஞாலமகி ழபிராமி
வாலைதிரி புரையாயி
நான்மறையில் விளையாடு முமைதேவி

நாரிகவுரி கபாலி
சூலிதரு கருகூல
நாகைபுரி தனின்மேவு முருகோனே.

---

49. தத்தத்த தானதன
தத்தத்த தானதன
தத்தத்த தானதன — தனதான.

மச்சிட்ட மாளிகையும்
வச்சிட்ட சூளிகையு
மட்டற்ற சாளிகையு மடியாரு

மத்திட்ட சாலிகளு
மொய்த்திட்ட பாலகரு
மட்டற்ற வோதிபெறு மனையாளு

மெச்சிட்ட வாபரண
முத்திட்ட மாலிகையும்
வித்திட்டசாலிகளு முளதாலே

வெற்பொத்த வாழ்வியெ தன
விச்சித்த பாவியினி
வெப்பிட்ட தீநரகி லுறுவேனோ

அச்சிட்ட வேடனிடு
வுச்சிட்ட மானதசை
யத்தத்தினு லுதவ வயில்வாய

ரக்கிட்ட மாலையினர்
திக்கெட்டு மாடையின
ரப்பிட்ட வேணியினர் திரிசூலர்

முச்சிட்ட நால்வர்பணி
நத்திட்ட பாணியரி
முப்பத்து மூவர்பணி யிருபாதர்

மூக்கட்பு ராரிதரு
நச்சிட்ட சேடபுரி
முத்துக்குமாரனெனு முருகோனே.

---

50. தனத்தனந்தன தனத்தானத்தன
தனத்தனந்தன தனத்தானத்தன
தனத்தனந்தன தனத்தானத்தன—தனதான.

வரைத்தனங்க ளிருச்சா னுற்றிட
வறத்திரங்கு முகத்தார் மெத்தவு
மயக்குகின்ற நடத்தார் நித்தமு மயலாரை

வளர்த்ததன்பிளை யைப்போ லற்புத
மெனத்திரண்டபி னட்பா ளாகுமுன்
மறிச்சிநங்கை யெனப்பே ரிட்டிடு மடவார்க

ளரைப்பணங்களை விற்பார் விற்றபின்
முழுப்பணங்கள் பறிப்பார் மெத்தையி
லசப்பியங்கள் விளைப்பார் கொற்றவ ரொடுகூடு

யசத்தியங்க ளுரைப்பார் மட்டவிழ்
நிரைத்தகொண்டை முடிப்பா ரிப்படி
யடித்திரும்புமுன் முக்கா டிட்டவ ருறவாமோ

விரைக்கடம்பணி முத்தே கற்றவர்
தமிழ்க்கிரங்கிய சித்தே ரெத்தின
விளக்கெனுந்தனி வித்தே யுத்தம குணவானே

விறற்பொருந்து சமர்த்தா கர்த்தர்க
ளெனச்சிறந்திடு முத்தே வர்க்குள
விழிக்கிசைந்திட சட்கோ ணத்துறை வடிவேலா

இருக்குவந்தவள் மூசகோ ணத்துறை
யொருத்திதந்த பொருப்பே முக்கனி
யினித்தவின்ப ரசத்தா யச்சுதன் மருகோனே

யிலக்கணஞ்சொலு நற்கீரப்புல
வனுக்கிரங்கு பிரசித்தா முத்தியை
யெனக்குவந்து தரப்போ தித்திடு முருகோனே.

---

51. தானனதந்த தனத்ததந்தன
தானனதந்த தனத்ததந்தன
தானனதந்த தனத்ததந்தன—தனதான.

பூதியமைந்தி லடித்தசஞ்சித
ஆழ்வினைதங்கு மலக்கிடங்கனு
போகவிதங்க ளிழுத்தபம்பர முயிர்தானே

போய்வரவென்று சமைத்தபஞ்சரம்
வாயுவெழுந்த துருத்திவெம்பிணி
போர்வையிதென்று தரித்தகஞ்சுகம் விதியான

தாதவிழ்கஞ்சன் வகுத்தவொன்பது
வாசலரங்கு மிகுத்திடுஞ் சமு
சாரகுடும்ப வினைப்பழங்கல மெமதூதர்

தாமதமின்றி யறுத்திடும்பயி
ரீரமிருந்த விளக்கெனும்படி
தானுழல்கின்ற சமுத்திரங்கரை பிடியேனோ

வேதன் முகுந்த னெழிற்புரந்தரன்
வானவரென்ற பரப்படங்கலும்
வேளைமுனிந்து துடைத்தவன்புயர் கயிலாயம்

மேவியிறைஞ்சி யிடுக்கணுந்துறு
சூரனைவென்று தரத்தகுஞ்சிசு
வேதரவென்று வழுத்த நன்றென வுடனேதா

ஞதரமிஞ்சிமறைத்திருந்த
வதோமுகமொன்றை யெடுத்துமுன்புள
வானனமைந்தில் நிரைத்திடுங்கரு ணையினாலே

யாறுமுகங்க ளெனச்சிறந்த
விலோசனம்வெம்பு மழற்பிழம்பினி
லாறுபுலிங்க மெனப்பிறந்திடு முருகோனே.

---

52. தந்த தனந்த தனந்த தனந்த
தனந்த தனந்த தனந்த தனந்த
தனந்த தனந்த தனந்த தந்தன—தனதான.

கங்குசுணங்கு நெரிந்திடமங்கி
பாந்துபொருந்து வருந்தும்விருந்து
கலந்தநரம்பு நிணந்தசையென்புக ளொடுதோலுங்

கந்தம்வழும்பு பொதிந்தகுடம்பை
சிலந்தியெழுந்து விளைந்தகுரம்பை
கலங்குகுடம்ப விலங்குதளைந்திட மெலிவாகித்

தொங்கவிழுந்து நடந்துமுடங்கி
யிருந்துதவழ்ந்து கிடந்துநலிந்து
துவண்டுமலங்கள் சலங்களிறங்கிட மதிகேடாத்

தொண்டைவறன் டிருகண்களிருண்டிட
வந்தகன்வந்துயிர் கொண்டிடவிங்குளர்
துஞ்சினரென்றிடு முன்பெதிர்வந்தருள் புரிவாயே

செங்கதிர்திங்கள் முகுந்தன் விரிஞ்சன்
விசும்பிறையண்டர்கள் கண்டுவெருண்டு
தியங்கிமயங்கிட வம்பிகையஞ்சின ளெனவோடச்

சிந்துவடங்க வறண்டதிணங்கி
மிகுங்கெறுவங்க ளொடுங்கவிரங்கிய
தென்றிசைவந்தகன் நின்றுகலங்கிட வுயர்வான

மங்குளகங்கை வெதும்பியுலர்ந்திட
வெண்டிசைவெங்கடம் வெம்பிநடுங்கிட
வம்பொனெடுங்கிரி யும்பலகுன்றுக டமொற

வம்பாவந்தர மம்புவியும்பில
மெங்கணுவெந்துயர் கொண்டுமயங்கிட
வண்டமடங்கலு மண்டிவருஞ்சுடர் முருகோனே

---

53. தன தன தன தன தன தன தன தன
தன தன தன தன தன தன தன தன
தன தன தன தன தன தன தன தன — தன தான.

எழுகதி ரொளிவிடு நவமணி மகுடமு
மணிசிர முடனுத லெழுதிய திலதமு
மிரவி யிருவரு முதயகிரி மிசையெழு மியல்பாகு

மிரணிய புயவரை தழுவிய குழையினி
லிடுமக ரிகைகளு மரனொடு பிரணவ [வாயு
மெனுமறை செவியிடை மினுமினு வெனமொழி கனி

முழுமதி புரைமலர் வதனமு மமரர்கள்
பெறவருள் கருணையும் வெகுளியு மசுரரை
முடுகுபன் னிருவிழிவனசமுமலர்கையில் வடிவேலும்

முனிவர்க ளமரர்க ளடியர்க ளனைவரு
மரகர சிவசிவ குருபர னெனவவர்
முறைமுறை பரவிய பரிபுர சரணமு மறவேனே

9

யழலுறு துயில்வெரு வியகட வுளர்சிவ
னடியினில் முறையிட வொருதிரு முசனரன்
மனதினை விடவரு பொறிகளு மெதி ருறவேதா

னருணதி யினில்விட விடுமென வரியய
னனிலனெ டுரைசெய வரிதென மறுமொழி
சொலவரனருள்செய வரமுடிமிசைகொடு விரை வுடனேகி

வழுவறுபகிரதி யிடைவிட வளமுறு
படியறு குழவிக ளெனு மிகவடிவுற
மகிழ்வுடனரியய னிமையவர்மூலகொடு வெனவாரல்

வனிதைய ரறுவரு முலையமு தூசவிட
வணிதொடை மரநிழல் புடையிட முளரினன்
மலரறை களி லுயர்சரவணமதில் வளர் முருகோனே.

---

54. தானதத்தத் தந்தன தனதன
தானதத்தத் தந்தன தனதன
தானதத்தத் தந்தன தனதன—தனதான.

வாதபித் தத்தின்குண மிதுவென
நாடிபற்றிப் பண்டிதர் சிலபல
வாடகக் கற்பங்களி லுளவகை சிலகூறி

மாதமட் டுந்தின்றிடு மெனவடி
சூரணத்தைத் தந்திட வதிலொரு
வாசியற்றுக் கண்டிதமுறு பிணி மிகவாகித்

தாதுவற்றக்கண்களு மொளிகெட
நாவறட்சிக் கென்செய்வ மேவு
தாகமுற்றுத் தந்தமு நழுவுற வுறவோர்கள்

தாரமற்றப் பெண்டுக ளொடுமழ
வாவிவிட்டுப் போன்றிடுபொழு ததிர்
தாவுபச்சைச் சுந்தரமயில் மிசை வருவாயே

யாதிமுக்கட் சங்கரருமையடி
நூபுரத்திற் சிந்தியமணி யொளி
யாகும் ரெத்னப் பெண்களை வருகென வுடனேதா

ஞசைவைத்துச் சந்ததி தனையுள
சூதகட்டைக் கண் டுமைதடைசெய
வாயிலக்கப் பந்தியர் வெயர்வையில் வரவேதா

னேஞதுகர்ப்பச் சஞ்சல மரனொடு
கூறவெற்பிற் புங்கவர் மலைமக
ளோடுசெப்பப் பின்பவள் தடைவிட மலர்வாவி

யோரிடத்திற் றிண்டிற லுடன்வளர்
வீரவர்க்கத் தொன்பதின் மர்களுட
னேரிலக்கத் தம்பியருடன்வரு முருகோனே.

---

55. தந்ததனத் தானதத்த
தந்ததனத் தானதத்த
தந்ததனத் தானதத்த—தனதான.

கொஞ்சுமொழிக் கேமருட்டும்
நஞ்சுவிழிக் கேமதத்த
கும்பமுலைக் கேகறுத்த முகிலோதிக்

கொண்டைமுடிக் கேதரித்த
தண்டையடிக் கேவருக்கை
தொண்டையிதழ்க் கேவிதித்த விதியூரு

மஞ்சநடைக் கேயொளித்த
வஞ்சியிடைக் கேகலிக்கு
மங்கைவளைக் கேபடத்தை நிகரான

வந்தவிடத் தேயிருக்கும்
நெஞ்சையொளித் தேகருத்தி
லன்புனிடத் தேயிருக்க வருள்பாராய்

வஞ்சியிடைப் பாவிருக்க
விஞ்சிடபத் தேறியத்தர்
வந்துமையைக் கீழிறக்கி யறுபோராம்

மைந்தர்களைத் தானிடுக்கி
வந்திடெனப் போயெடுத்து
மங்கைகரத் தாலணைக்க வொருரூபா

மிஞ்சியபுத் தேள்மதித்த
கந்தனெனப் பேர்படைத்து
விஞ்சுமுலைப் பால்சுரக்க வருபாலை

யின்பவளத் தேயெடுத்து
வுன்பவளத் தேகொடுக்க
வெம்புபசிக் கேகுடித்த முருகோனே.

---

56. தனந்தன தனத்த தந்தம்
தனந்தன தனத்த தந்தம்
தனந்தன தனத்த தந்தம்—தனதான.

மடந்தையர் விருப்பமென்றும்
பசும்பொனின் விருப்பமென்றும்
வசுந்தரை விருப்பமென்று மகலாதே

வளர்ந்திடு பெருக்கமெந்த
வுகந்தொறு மிழுக்குமிந்த
மலங்களை யடக்குகின்ற வகைகாணே

னுடைந்தையி விறப்பதென்றுந்
தொடர்ந்துயிர் பிறப்பதென்று
முறங்குதல் விழிப்பதன்றி நிலைகாணே

னுடம்புயி ரசைக்கும்விந்தை
நடம்புரிசெயற்கையெந்த
னுளம்புகு வரத்தையென்று தருவாயே

படர்ந்தபுகழ் மச்சகந்தி
    தருஞ்சுத னளித்தமைந்தர்
    பரந்ததட மச்சமென்று வினைதீரப்

  பதங்களை வழுத்தநம்பர்
    குகன்றருவன் முத்தியென்று
    பரங்கிரியி லுய்த்திரென்று விடைகூற

வடர்ந்துமை யிடுக்கிவந்து
    தருப்பொழு தணைத்திரங்கி
    யரும்பய மளித்தபெண்க ளறுவோரு

  மகங்களி சிறக்கவெங்கள்
    மகன்குக னெனப்பகர்ந்து
    வரன்கைலை யிற்கொணர்ந்த முருகோனே.

---

57. தனதன தானத் தனந்த
    தனதன தானத் தனந்த
    தனதன தானத் தனந்த—தனதான.

மறையது சோதித்த மந்த்ர
    முனிவர்கள் சாதித்த மந்த்ர
    மகிழ்குரு போதித்த மந்த்ர மகராதி

  வடிவமு லேசித்த மந்த்ர
    முருவெளி சோதித்த மந்த்ர
    வசிகர மேலிட்ட மந்த்ர மூலகார்மே

லறநெறி பாலிக்கு மந்த்ர
    மறிவுளர் பூசிக்கு மந்த்ர
    மரியயன் மோகிக்கு மந்த்ர மெளியோர்க

  ளதிபவ மாரிட்ட மந்த்ர
    மனுதின மோதிட்ட மந்த்ர
    மறுவகை யாதிக்க மந்த்ர மருள்வாயே

யிறையவன் லோகத் திருந்து
நெடியவன் லோகத்திருந்து
மிமையவர் லோகத் திருந்து மலைவீசு

மெழுகட லோடித் தொடர்ந்து
மொருகட லாகக் கலந்து
மெழுகதி ரோனைத் தகைந்து மகமேருச்

செறிமுடி மீதிற் பொருந்து
திருவனை மாறிப் பயின்று
திசையுறு யானைக் குலங்க ளிருநாலுஞ்

செருவுறு வேடிக்கை கண்டு
முயிர்தொறு மோடித் திரிந்து
திருவிளை யாடற் புரிந்த முருகோனே

---

58. தான தான தான தான
தான தான தான தான
தான தான தான தான — தன தான.

மானம் வீர மாண்மை கேள்வி
நூலினோது நீதிநேம
வாகனாதி யோகம்வேணு மதல்லாதே

மாறிலாம லோதும் வாய்மை
பேசவேணு மாசுபாடல்
வாகையீகை யோகைவேணு மதல்லாதே

தானதியான மோன ஞான
மேன்மைவாய்மை யீடுசோடு
தானிலாத வாழ்வுவேணு மதல்லாதே

தாரிபாரி காரி போ
லுதாரம்வேணு மாகமாதி
காரமான பூசைவேணு மருள்வாயே

ஞான வேத கான ஞூர
 தாதியோர்கள் வேள்வியேயு
 நாளின்மேவு மாதிராசி மகமேரு

 நாகமீது பாயுமாக
 மேகமீது பாயும்லோக
 நாசமாமி தேதுபாவ மெனவேதான்

வேனிலான் விரோதி பால
 னேமுஞேடி வாறுகூறும்
 வீரவாகு வோடுகூற வுடனேபோய்

 வீறுபாசம் வீசியே யு
 ளாகவெண்மை யோடுமீள
 மேடமேறி யேயுலாவு முருகோனே.

---

59. தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
 தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
 தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்—தனதான

விடத்தைப் பழித்துச் சிவத்துக் கறுத்துச்
 சுருப்புக் கடைக்கட் பரத்தைப் பெயர்க்குள்
 விருப்புற் றிதழ்ப்பற் கடித்துக் குடித்து விளையாடி

 வெறுக்கைப் பணத்தைப் பறிக்கக் கொடுத்து
 விழற்குச் சவத்தைப் பிலத்திற் செலுத்தி [போற்
 விளக்கைப் பிடித்துக் கிணற்றிற் குதித்து விழுவார்

குடத்தைக் கவிழ்த்து வயிற்றைச் சரித்து
 விடக்கைக் கடித்துப் புசித்துப் பருத்த
 கொழுப்புற் றுடற்குட்சடத்தைப் படைத்த வதிபாவி

 குளத்தைக் கலக்கிப் பருத்துக் கருத்தி
 யறத்தைச் செபத்தைத் தவத்தைக் கெடுத்த
 குருட்டுக் கிழட்டுப் பிணத்தைப் பரிக்க வருவாயே

வடக்கிற் பொருப்பைக் கரத்திற் பிடித்து
வளைத்துப் புரத்தைச் சிதைக்கச் சிரித்து [யாளா
மதிக்குக் கடுக்கைத் தொடைச்குக் கொடுத்த சடை

வரைக்குட் புறப்பட் டெதிர்த்தப் புரத்தில்
வழிப்பட் டிடக்கட் புலத்திற் குறித்து [சோரத்
வரைச்சொற் பயிற்றப் பயப்பட் டுறத்தற் றெருழில்

திடப்பட் டெனக்கட் டளைப்பட் டிடச்செப்
படைப்பொற் செனச்சொற் பிதற்றக் கனத்தச்
செகத்தைப்படைத்துச் செயற்பட்டுறுத்து மவனேநீ

திறப்பட் டிருக்கைத் துதிக்கத் துதிக்கு
முதற்சொற் பொருட்குத் திகைக்கப் பலத்த [னே.
சிரத்திற் புடைத்துச் சிறைக்குட் படுத்து முருகோ

---

60. தானந்தன தனத்த தானந்தன தனத்த
தானந் தனதனத்த—தனதான.

மாலென்பதைவிடுத்து நோயென்பதைவிடுத்து
மாயங்களைவிடுத்து நிலையாத

வாழ்வென்பதைவிடுத்து லோபங்களைவிடுத்து
வாதங்களைவிடுத்து மடமாதர்

கோலங்களைவிடுத்து மூடங்களைமிகுத்த
கோபங்களைவிடுத்து மொழிமாறு

சோளென்பதைவிடுத்து நாளென்பதையுரைத்த
கோதென்பதைவிடுக்க வருவாயே

ஆலம்புனைகளத்தர் பாலண்டர்களியக்க
ராகண்டலன்வசுக்கள் மணிமாலு

மாமம்புயனிடுக்க ணேதும்பொழுதிரக்க
மாய்நந்தியைவிடுத்து முடியாமல்

வேலங்கையிலெடுத்த பாலன்புடையெருத்தின்
மேவலங்கணருரைக்க விசையாமல்

மேலுஞ்சினம்விளைத்த போதன்புடன்வழுத்த
வேதன்சிறைவிடுத்த முருகோனே.

61\. தத்தாதத்தா தத்தாதத்தா
தத்தாதத்தா தத்தாதத்தா
தத்தாதத்தா தத்தாதத்தா—தனதான.

நற்பாகத்தோன் மெய்ப்பாகத்தா
னுச்சாயப்பா டத்தானத்தா
ருக்கேயொப்பா கத்தா வயிலாலே

நற்கீரத்தே வற்கேயக்கா
லுற்பாதக்கா வற்போகக்கூர்
நட்பாகப்பா வைபோதித்தே யெனையாள்வாய்

முற்பாலைத்தா முப்பாலுக்கே
யப்பாலப்பா நிட்சேபப்பால்
முற்கோலித்தா விப்பாவிக்கே யமுதான

முப்பாலைத்தா னப்பால்விட்டே
முப்பாலுக்கே யப்பாலைத்தான்
முட்டாமற்று பொற்பாகத்தா னருள்கூர்வாய்

மெற்பாதிக்கா சித்தாகித்தாய்
சட்கோணத்தாய் மெய்ப்பாகத்தார்
கைச்சூலத்தார் தருபாலா

மிக்காருக்கே தக்காருக்கே
யக்காரத்தாய் திக்காடச்சூர்
வித்தாரச்சூர் கட்டோடத்தான் விடும்வேலா

கற்பூரத்தி பத்தாய்முத்தே
வர்கோர்வித்தே முத்தேகொத்தே
கற்றூணத்தே நற்பாதத்தா னடமாடுங்

கர்த்தாவுக்கே பிற்பாலுற்றே
யெட்டாமற்று னற்பாய்மூர்போ
கத்தாரிற்பேர் பெற்றுயத்தா முருகோனே

---

62. தந்தா தத்தன தான ஞதன
தந்தா தத்தன தான ஞதன
தந்தா தத்தன தான ஞதன—தனதான.

ஐங்காசத்தினி லேகிஞ லென
தன்பாவத்தொடு மீள்வரே புல
னைந்தாயத்துறை தீர்வதே கட னமதாகு

மங்காடிப்பத ராகினே னுட
லெண்சாணுக்கொரு சாணிஞல் மிக
வம்பாயப்படு சேதிதா னென தெரியாதோ

சங்காரிப்பது வீரமோ சன
னஞ்சாதிப்பது நேரமோ விதை
சம்பாதிப்பது பாரமோ வுன தியல்பாகுஞ்

சஞ்சாரப்பிணி மானபாவியை
மன்றுடிச்சொல வேணுமோ மிகு
சந்தோடத்துட ஞள்வதே கட னருள்கூர்வாய்

கங்காபுத்ரச மேளனே யுமை
மைந்தாசற்குண மேருவே யணி
கங்காளற்கொரு பாலனே சுவை தருதேனே

கண்டேசர்க் கரையே விசேட
கரும்பேமுக்கனி யேமனேகர
கந்தாமுத்தமிழ் பாடவே வர மருள்வேலா

சிங்காரக்கதிர் வேலனே சுடர்
கொண்டாடிப்புகழ் வேலனேபகை
திண்டாடப்பொரு வேலனே மயில் மிசையேறுஞ்

செஞ்சேவற்கொடி யாளனேகுற
மின்தேவப்பிடி யானை நாயக
திண்பாரிற்சிவ ராஜதானியின் முருகோனே

---

63. தாந்தத் தனனா தாந்தத் தனனா
தாந்தத் தனனா—தனதான.

வாஞ்சைக்கடலோ நீஞ்சப்படுமோ
வாழ்ந்திட்டதிலூ றியமேது

வாங்கிச்செலுமோ ரூஞ்சற்கிணையாய்
மாய்ந்துற்பவமா யலைவேனோ

தேய்ஞ்சிப்படியே கூன்பட்டிதிலே
தேம்பிக்கிழமாய் வினையான

தீங்குய்த்திடுநோய் தாங்கப்படுமோ
தேன்பொற்பதமே தரவேணுங்

காஞ்சிப்பதியாய் வேண்டற்கரிதாய்
காண்டற்கரிதாய் வருவோனே

காந்தத்துருவே வேங்கைத்தருவே
காண்பொற்குறமான் மணவாளா

பரஞ்சுற்றனுமார் தாண்டக்கடலே
பாந்தட்டுயில்வான் மருகோனே

பாந்தட்பணியார் தோன்றற்குகனே
பாந்தட்புரியார் முருகோனே.

---

64. தானதத்தன தானதத்தன
தானதத்தன தானதத்தன
தானதத்தன தானதத்தன — தனதான.

ஆகமெத்தனை யோவெடுத்தது
லோகமெத்தனை யோதரித்தது
வாசையெத்தனை யோவளர்த்தது — வதல்வாதே

யாயுளெத்தனை யோகழித்தது
தாரமெத்தனை யேசுகித்தது
மாயமெத்தனை யோவமைத்தது — விளைவான

போகமெத்தனை யோதொலைத்தது
வாணவத்தோ டுபாயவித்தைகள்
பூமியிற்பெறு காமியத்தொழி — லெனும்லீலை

போதவிப்படி யேநடத்ததி
லாபமெத்தனை சேதமெத்தனை
போதுமித்தனை ஞானமுத்திரை — தரவேணும்

வாகனத்துயர் தோகைபெற்றதி
வாரணக்கொடி யேபடைத்ததி
வாகரக்கரு ணாகரக்குரு — பரவீர

வாகுநற்றுணை யாகுமுத்தம
மோகனக்குற மானெழிற்றெய்வ
யானைபக்கலில் வாழ்வுபெற்றிடும் — வடிவேலா

நாகமெட்டையு நாகமெட்டுடன்
மோதவிட்டக மேகளித்திடு
ஞானசற்குரு தீனரக்ஷக — குமரேசா

நாவலர்க்கனு கூலவித்தக
மேவலர்க் கிடியேபருப்பத்
நாகபட்டண மேவுசித்திர — முருகோனே

65. தனதந் தனதனன தனதந் தனதனன
தனதந் தனதனன — தனதான.

மனதும் படபடென மிடருங் குழுகுபென
வளையுங் கலகலென — வதிரோம

வரையுஞ் சிலுசிலென நகையுங் குளுகுளென
வசனங்குலுகு லென — வுகிரோடு

தனமுந் தளதளென மதனன் குடியிருந்த
தலமுஞ்சலச லென — வணைமீதே

தழுவுஞ் சுகமிழந்து பதபங்கயம் வணங்கு
தவமென்பதை மிகுந்து — தருவாயே

பனசந் தகில்கரும்பு வகுளங் குமிழரம்பை
பணசங்க முகுசண்பை — வடமாழை

பளிசங் குரவுசம்பு மகுடங் கணிகடம்பு
பணைகுங்கும நரந்த — நெடுவாகை

புனைகுஞ் சிகமிலந்தை குருகஞ்சணி முடங்கல்
புரசந்துளவு சிந்து — வழைதாழை

புளிமுந்திரிகைவஞ்சி மரமென்ப துதிரண்ட
பொழில் தங்கு ரகைவந்த — முருகோனே.

66. தனத்த தானன தானன தானன
தனத்த தானன தானன தானன
தனத்த தானன தானன தானன — தனதான.

இரக்க மீகையும் வாகையு மோகையு
மடக்க மாண்மையு மேன்மையும் வீரமு
மிழுக்குறு தவை போகமு யோகமு — மடியார்க

ளிணக்க ஞானமும் மோன தியானமு
வணக்கநேதி விபூதிமெய் பூசவு
மிருக்கு நான்மறை யோதிய நீதியு — மொருவாய்மை

யுரைக்கும்வா யுபசார விவேகமு
மியற்கையாகிய வாகம கேள்வியு
மொழுக்கமானத பூசையு நேசமு மறிவீன

வுலுத்தர் மார்பினிலே வசிபோ லருள்
கொடைப்ரதாப விநோதமுமே யுட
லுதிக்கும்நாள்முத லாகவுமே யினி யருள்வாயே

வரைப் புயாசல மூதறிவாகர
சிவப்பிரகாச சுரேச சதாசிவ
மணிப்பிரவாள சமேள சுதாகர வசுரேசன்

மகிழ்ச்சியாய்வரு கேகயவாகன
குறப்பெணாதர வாகிய மோகன
வரைக்கெலாமிறை யானமனோகர குருநாதா

விரைச்சரோருகன் மாமுடி மீதினில்
மழுக்குபாணி யனேகருணாகர
விழிக்குண்மாமணி யேதணிகாபுரி கதிர்காமா

மிருத்தகாசியின் மாநதிபோலவு
வடக்குமாதிர மேல்முகமாய்வரு
விருத்தகாவிரி சூழ்திருநாகையின் முருகோனே

---

67. தனத்தத்தாதான தன
தனத்தத்தாதான தன
தனத்தத்தாதான தன — தனதான.

பிறக்கப்போகா துடல
மெடுத்துத்தா னுவதென
பிணத்தைப்போலே திரிய முடியாது

பிழைக்கப்போமா விதனி
லுழைக்கப்போமோ மறலி
பிடிக்கத்தானே வருமுன் னெளிதாக

வறத்தைத்தேடாமல் வெகு
பவத்துக்காளா வினையை
யடக்கப்போகாது தகு முபதேச

மயர்த்துப்போ காதபடி
நினைத்துத்தானே யுருக
வடித்துப்பாலே தரவு நினைவாயே

உறுக்கிப்போரா டசுர
ரெதிர்த்துத்தானே வெருவி
யொளித்துப்போவார்கள் சில ரொருகோடி

யுரத்துப்பேசார் தலையை
யறுத்துச்சூர்வீடு தொறு
முயர்த்தித்தானே யெறிய விழுபோது

மறக்கப்போகாத மனை
வியர்க்கப்போதே தெரிய
மரித்துப்பார்மேல் விழவும் விடுவேலா

மதித்துப்பாவாணர் விட
விடுத்துத்தூதே மொழியும்
வனப்புக்காரோணர் தரு முருகோனே

---

68. தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்ததன—தனதான.

எட்டிப்பிடித் திடையன்
வெட்டிக் குறைத்தமர
மிற்றுக் கிடப்பதிலை யதுபோலே

யெய்த்துக் களைத்தமன
மெத்தத் தவிக்குமதி
விச்சைப் படுத்தும்வினை தீராதோ

தெட்டிப் பறிப்பவர்கள்
சொக்குப்பொடிக் கபடர்
தெற்குப்படக் கருது குடிகேடர்

சிக்குப் பரத்தையரை
விட்டுப் பரத்தையுணர்
செப்பக் கருத்தையினி யருள்வாயே

மட்டுக்கடப்ப மலர்
செச்சைப்புயக் குமர
வட்டத்தனத்தி யெனு மபிராமி

மைக்கட்குறத்தி மிசை
மெத்தப்பிரியத்தையுள
வச்சிரப்பதக்க மணி மணிமார்பா

செட்டித்தனத்தில் வளை
விற்றுப்பிரத்திட்டை பெறு
செக்கச்சிவப் பமர குமரேச

சிக்கல் திருத்தணிகை
முத்தித்திருக் கதிரை
சித்திரத்தலத் துரகை முருகோனே.

---

69. தான தானன தன்ன தானன
தான தானன தன்ன தானன
தான தானன தன்ன தானன — தனதான.

ஆசைபோ லுரைசொல்லுவா ரவர்
மீதிலாணை விள்ளுவார் கணை
யாழிமோதிரம் வெள்ளியோ விதுதரவேணு

மாறுநூறுள செல்வர்போ லவ
ரேதுகாரியம் நில்லடா வென
வாவலாய்நிதி கொள்ளையாடுவ ரதல்லாதே

காசிலார்களை யெள்ளுவார் தரு
வார்கள்மார்பிடைப் புல்லுவா ரவர்
காயமேலுகிர் கிள்ளுவார் கடி தடமீதே

காமநீர தூ வெள்ளமா யெழ
மேவுவார்வெகு கல்வி பேசுவர்
காதலேதரு கள்ளவேசிய ருறவாமோ

மாசிலாதொரு சைவ நாயக
வேதநாயக தெய்வ நாயக
மானைநேர்விழி வள்ளிநாயக மயிலேறும்

வாசகுருதிப செல்வ நாயக
வேலினு லமர்வெல்லு நாயக
வானுளோர் பணிகல்வி நாயக வெனையாளு

மாசில்நாயகர் தில்லை நாயகர்
காழியார்திரு முல்லைநாயக
ராலவாய்திரு நெல்லைநாயகர் புகலூர

ராதிமால்வரை வெள்ளிநாயகர்
நாகைநாயக ரெல்லிமாநட
மாடுநாயகர் பிள்ளைநாயக முருகோனே.

---

70. தான தன தந்த தான தான தன தந்த தான
தான தன தந்த தான—தன தான.

ஆதபனெழுந்துசாய நாளதுகுறைந்துதேய
வாடலுமொடுங்கி யோய வயதாகு

மாயுளுமுடிந்துபோக வேவினைநடந்துபோக
வாவியுமகன்று போக வெமதூத

ரீதலையொழிந்தபாவி யோதலைமறந்தபாவி
யீசனைநினைந் திடாத வதிபாவி

யினனை நெருஞ்சில்மேவு பாதையிலுருண்டுபோக
வேதளருமந்த வேளை வருவாயே

தாதவிழ்கரந்தைவாகை நீலமுமணிந்தமார்ப
தானவரைவென்ற தோகை மயில்வீரா

தாரணியளந்தபாதர் தாரணியயின்றவாயர்
தாரணிமடந்தை நேயர் மருகோனே

நாதமுறுவிந்துவாகி யாரணமறிந்திடாத
நாயகசுயம் ப்ரகாச வடிவோனே

நான்மறைபுகழ்ந்துபாடும் ராசதசவுந்தரீக
நாகையின்மெய்கண்ட வேல முருகோனே.

---

71. தந்தன தானதன தந்தன தானதன
தந்தன தானதன— தனதான.

தஞ்சநீயேயிதய கஞ்சநீயே புலவர்
சங்கம்நீயே யமரர் துரைநீயே

தந்தைநீயேதுணைவர் பந்துநீயே யுலக
தம்பம்நீயே யுடலி லுயிர்நீயே

கஞ்சனீயேயதிவை குந்தனீயே கரிய
கண்டனீயே யிரவி மதிநீயே

கந்தனீயேகடவு ளன்றிவேறே தடிகள்
கண்டபேரா ரொருவர் பரம்நீயே

யஞ்சிலேசாதகமு மஞ்சிலே போதகமு
மஞ்சிலேபேதகமு மறவேதா

னஞ்சிலேபாடியது மஞ்சிலேயாடியது
மஞ்சிலேயோடியது முளஞான

கஞ்சசாவாயதர கிஞ்சுகாகுரை யடு
கண்டகா மாமுனிவர் பணி பாதா

கங்கைபாலாகௌரி தந்தசீலா மெய்
கண்டவேலா வரகை முருகோனே.

72. தனதன தனதன தந்த தானு
தனதன தனதன தந்த தானு
தனதன தனதன தந்த தானு—தனதான.

மதுகரமுளரி யரும்புதானோ
வடியழகுடைய குரும்பைதானோ
மணிவடமிலகு தசும்புதானோ முடிதானோ

மதனிருகயிலுறு பந்துதானோ
மகபதிமுடியடு செண்டுதானோ
மதமுளகரியிரு கொம்புதானோ முனிவோர்க

ளெதிருறநிறுவிய கும்பமீதே
யெதிரிலையெனவரு குன்றுதானோ
வெழில்வனிதையரிரு கொங்கையாமோ வெனவோதி

யிதயமகிழமயல் கொண்டுவீணே
திரியுமெனமறலி கொண்டுபோவா
னெனவருசமய மறிந்துநீயே வரவேணு

முதுதமிழ்சொலும் நெறிதந்தகோவே
யருணகிரிதமி ழுகந்தவேளே
முனிவர்கள் பரவியசெந்திலானே வயலூரா

முழுமுதலெனவரு கந்தவேளே
பகிரதிதிரிபுரை தந்தசேயே
மொழிசரவணபவ தம்பிரானே குருநாதா

வுதயதினகரனை வென்றரூபா
வசுரரையடுதிறல் கொன்றகோபா
வுருவெனவருவென வந்தகோலா கலவேலா

வுபநிடதம்நித விளம்புவாயா
கயமகள்குறமகள் தங்கள்நேயா
வுரகையில்மருவு மெய்கண்டவேலா முருகோனே.

---

73. தானதனதந்த தானதனதந்த
தானதனதந்த—தனதான.

காயம்நிலையென்றும் யோகம்நிலையென்றங்
காமநிலையென்று மதல்லாதே

காசுபணமெந்த நாளுநிலையென்றுங்
கானல்புனலென்றந் தடுமாறி

மாயையின்மயங்கி நானெனதுவென்று
மாசினிலுழன்று மெலிவேனோ

மாதவமுயன்று ஞானநெறிகண்டு
வாழும்வகையென்று தருவாயே

சேயனெனவந்த ஞானபரகந்த
தேயுள்வருமைந்த கயிலாய

தேவனருள்துங்க தேவர்வரதுங்க
தேவநரசிங்கன் மருகோனே

நாயகவிபங்க வாரணதுரங்க
நாலுமறைபங்க முனிவோர்க

ளொடொறும்வணங்கு பாதவரவிந்த
நர்கையின்மெய்கண்ட முருகோனே.

74 தந்ததனதன தந்ததனதன
தந்ததனதன—தனதான.

அஞ்சுதருவென மஞ்சுநிகரென
வங்கர்பதியென வண்சோம

ணண்டர்பசுவென விந்துகதிரென
வந்தமணியென விரவோர்கள்

தஞ்சமெனவரு சஞ்சரிதியொரு
சங்கரிதியென வறிவீனர்

தங்களருகிலி ருந்துபுகழ்வது
சங்கையினியருள் புரிவாயே

மஞ்சுகுழல்மொழி கொஞ்சுகிளியிடை
வஞ்சிபிறைநுதல் விழிதானும்

வண்டுசெனியிதழ் தொண்டைபறட்டரு
மந்தநிலையிரு தனபாரங்

கஞ்சமுகைமுடி பந்துகுலகிரி
கம்பமதகரி யிருகோடு

கந்தமிகுகுற மங்கைபுணருமெய்
கண்டகுருபர முருகோனே.

---

75 தனத்த தத்தன தானன தனத்த தத்தன தானன
தனத்த தத்தன தானன—தனதான.

தரித்திரத்தினிலேபடு வருத்தமெத்தனையோவது
சமுத்திரத்தையுமே நிக ரெனலாமோ

தவிக்கவிப்படியேயயன் விதித்தகட்டளையோவது
தனைத்தவிதிர்த்திடவே வகை தெரியாதோ

மருத்தெனைப்பதமாயதி லடக்கமெத்தவுமாயெனை
வசப்படுத்தியுமே யறி வெனும்ஞான

மனத்தினுட்கொளவேயுனை நினைத்தொருப்படவேவினை
மயக்கமற்றிடவேயருள் புரிவாயே

விரித்துரைத்திடும் நூல்களை யறப்படித்தவனே தவ
மிகுத்தசற்குணனே சர வணநாதா

விளக்கினிற்சுடரே பரி மளித்தகற்பகமேகதிர்
வெளுத்தநித்திலமே புய மணிநீபா

வெரித்தமுப்புரம் நீறெழ நகைத்ததற்பரனார்மலை
யெடுத்தவிற்கரனார் தரு ம்மயில்வீரா

விலக்கணக்கவிராசர்கள் துதிக்குமுத்தமிழ்மேல்மன
மிரக்கம்வைத்திடு நாகையில் முருகோனே.

---

76 தானன தானன தானன தானன
தானன தானன தானன தானன
தானன தானன தானன தானன — தன தான.

மேனகையூர் வசியோரதியோ திரு
வோகலை மாமகளோ சசியோவென
வேவிலையாதரையேசரியா மெனு மதிபாவி

வீணரைமூடரை யீனரை லோபரை
வாரிதியே நிதியே மழையேதரு
வேமணியே பசுவே மதியேயென வியலோதி

மானமும் வீரமு மாண்மையு மேன்மையு
மேகெடு வேனினி யாகெடுவே னிது
மானுடமோ வெனகாரணமோ விது விதிதானோ

வானவர்போ லெனை யாள்வதுவே சட
ஞனவர்போலல வோமிடியே கெட
மாநிதியேதரு வாய்வருவாய் மயின் மிசையேறித்

தானவரானவ ரானைகள்வாசிகள்
தேருடன்வீழவு மோடவுமே யெதிர்
சாடிய வேலுடையாய்குறமாமகள்கூடிய மணவாளா

தாரணியோர்பணி காரணி நாரணி
யாரணி பூரணியாமளை கோமளை
சாமளைதேவி மனோன்மணி நாயகி தருபாலா

ஞானசிகாமணி யேகருணாகா
னேகுகனே பரனேகுணனே குரு
நாதவிநோதசலாப மனோகர குமரேசா

நான்மறையோதிய வேதியராதியர்
பூதிதபூசித ராசிதனே திரு
நாகையி லாதிபுராண சுதாகர முருகோனே.

---

77 தந்ததான தந்ததான
தந்ததான தந்ததான
தந்ததான தந்ததான—தனதான,

இந்தவாடை மஞ்சள்வாடை
வந்ததேது விந்தையாகு
மென்றுபேசி யந்தவேசி யுறவாடி

யெந்தவாடை கொண்டுபோன
தந்தவாடை யிங்குவேணு
மெங்கள்ஞாய மிந்தநீதி யலவோதா

னந்தவாடை கொண்டுவா
விரண்டுமோடை கொண்டுவா
வதன்றியேது பெண்டுவீடு விலைமாத

ரண்டிடார்கள் குண்டமாகு
மென்றுவாய்மை விண்டுபேசு
மன்பிலாதமங்கை மார்க ளுரவாமே

தந்திமாமுகன் பிரதாப
தம்பியானதுங்கனேச
தங்கைநீள்சிலம் புலாவு மிருபாதா

சங்குநேமி தண்டு வாள்வி
லுந்துபாணி யைந்துபேர்கள்
சந்துபேசுசெங்கண்மாயன் மருகோனே

கந்தனே சுகந்தனே
செயந்தனே சிலம்பனே
கடம்பனே சவுந்தரீக மயில்வீரா

கங்கைநாரி மங்கைமார்கள்
கண்கள்போலும் வந்தஞான
கஞ்சகாமெய் கண்டவேல முருகோனே.

78. தந்ததானதன தந்ததானதன
தநததானதன—தனதான.

கண்டுபோலேமொழி கெண்டைபோலேவிழி
மஞ்சுபோலேகுழ லிழைபோலு

வஞ்சிபோலேயிடை செண்டுபோலேமுலை
வண்டுபோலேகள மிருதோளும்

விண்டுநேரேயென மங்கைமார்வேசியர்
மிஞ்சுபேராசையி லுறவாடி

வெம்பினேனுனை நம்பினேனீயர
விந்தநேர்தாளிணை தருவாயே

முண்டகாவாவவனி யுண்டவாவாவரி
முந்திவா சாடியி லமுதீதை

மொண்டுவாநீபிசி தங்கொடேவாவதை
முன்புதானேபட மொழிமாறிக்

கண்டகோடாவியி ரண்டுகூறாய்விழ
கண்டநீராவிகளெனு மீனர்

கண்களேகூசிட மண்டுபோராடுமெய்
கண்டவேலாயுத முருகோனே.

79. தந்ததன தானனம் தந்ததன தானனம்
தந்ததன தானனம்—தன தானம்

தண்டிகையிலேறுவர் வெம்பரியிலேறுவர்
தந்திமிசையேறுவ ரதல்லாதே

சம்பனருமாகுவர் மண்டலிகராகுவர்
தண்கவரிசாமரை பெறுவார்க

ளெண்டிசையுமேபுகழ் கொண்டுலகையாளுவ
ரிந்திரவைபோகமு மடைவார்க

ளெந்தவிதமாவது முன்செயலலாதிலை
யென்செயலிலாவகை யருள்வாயே

யண்டரரசேயர விந்தநிதியேதரு
மைந்துதருவேயுன தடியார்க

ளன்பின்வசமேதமி ழின்பரசமேவிழி
யந்தமணியேவிட முறுநீல

கண்டகுருவேமகிழ் தொண்டர்திருவேவிரி
கந்தமருவேயரி மருகோனே

கங்கைமகனுமென வந்ததிருநாகைமெய்
கண்டபெருமாளெனு முருகோனே.

---

80. தானு தனன தனந்த தானு
தானு தனன தனந்த தானு
தானு தனன தனந்த தானு—தன தான.

மானுர்கலவி விதங்களாலே
நானுவகைசெய் மருந்தினுலே
மாறுயுடல முதிர்ந்துதானே கிழமாகி

வாய்நீர்வடிய நனைந்தமார்பாய்
நோயாலறவு மெலிந்துளாய்
வாளாமனது கலங்கவேதா னெமதூத

ராஞர்மிகவும் வளைந்துசூழ்வார்
நாய்வாலெனவு முடங்கவேவா
வாவாவெனவுயிர் கொண்டுபோவார் மனையாளு

மாலோசனையொடு கண்களாறாய்
நீரேசொரிய விழுந்துசோர
நாளாய்மயின்மிசை வந்துதானே யருள்கூர்வாய்

சேனாபதியென வந்தவீரா
போராடசூரரை வென்றதீரா
தேவாதியர்கள் பணிந்தகோவே கந்தவேளே

சேயாபவளம் நிறைந்தவாயா
தாதாவெனுமரவிந்தபாதா
சீலாமலைமகள் தந்தபாலா குமரேசா

ஞானாகரர்பணி தம்பிரானே
வேதாகமமெனு பெம்பிரானே
நாலாகலைபல தந்தவேளே யபிராமா

நாதாகருணை விளைந்ததேனே
பாலாகுறவர் மடந்தைபாகா
நாகாபுரியின்மெய் கண்டவேலா முருகோனே

---

81. தானனத் தானதாந்த தானனத் தானதாந்த
தானனத் தானதாந்த—தனதான.

காதினிற் றோடுதாண்டி வார்குழற் காடுபாய்ந்து
காமுகர்க்காசை தூண்டி யழகான

கார்முகத்தோடு சேர்ந்து நாசியிற் றாவிமீண்டு
காவியைப்போலு நீண்ட விழியாலே

யீதலுக் கானமைந்தர் மீதினிற் பார்வையூன்றி
யேபொருட்சேரும் வாஞ்சை யதனாலே

யேறவிட் டேணிவாங்கும் வேசையர்க் காசைபூண்ட
வேழையிப்போது தாங்க வருவாயே

யாதபச் சோதிவாய்ந்த தேகநற்றோகை யூர்ந்த
வாதிசட் கோணமார்ந்த தலைமீதே

யார்சிவப் பானசேந்த னேகுறப் பாவைகாந்த
வாரணக்கோவை தேர்ந்து மறியாத

நாயமுக் கோணமேந்து கோமளப் பாவையீன்ற
ஞானநற்றோள்முன் ஞன்கு பெறுசேயா

நாடகத் தியாகர்தோன்ற லானமுத்தே சுபாங்க
நாகையிற்றரு வேங்கை முருகோனே.

---

82. தனதன தாத்தத் தனதன தானன
தனதன தாத்தத் தனதன தானன
தனதன தாத்தத் தனதன தானன—தனதான.

இருவினையூத்தைச் சடமலவோ நரி
கழுகெரிகாக்கைக் கிடமலவோ தின
மெடுபடுசோற்றுச் சுவரலவோ நவமெனவேதா

னிடைவெளியோட்டைக் குடமலவோ விது
நரைதிரைமூப்புக் கிழமலவோ வுயி
ரிறுதியினாற்றப் பிணமலவோ விது நிலையாகக்

கருதியவாக்கைப் பரிசலவோ வெழு
வகைபெறுதோற்றத் தியல்பலவோ விது
கடுகியகூற்றுக் கிரையலவோ பிரவியதான

கனதுயர்தீர்க்கத் திருவுளமோ வல
நரகிடைசேர்க்கத் திருவுளமோ மகிழ்
கருணையையார்க்குத் தெரியுமையா வருள்புரிவாயே

வருகுருமூர்த்தித் துரையழகா றுத
லணிதிருநீற்றுப் பொடியழகா முனி
வருமடிபோற்றிப் பணியழகாதிற லபிராமா

வடிவுளவேற்கைப் படையழகா வரு
ணகிரிசொல்வாக்குத் தமிழழகா குற
மடமயில்காட்சித் திருவழகா வளர் கதிர்காமா

திறமிகுமோட்சப் பதியழகா திசை
யுலகமுமேத்திப் புகழழகா வெழு
திரைகடல்வாழ்க்கைச் சுறவழகா வுர கையில்வேளே

தினமொருசாத்துப் படியழகா வடி
யவர்வினை தீர்க்கத் தயவுடனே யுயர்
திருமுருகாற்றுப் படையுடனே வரு முருகோனே.

---

83. தனத்தத்தானு தனன தனத்தத்தானு தனன
தனத்தத்தானு தனன—தன தான.

இருப்புத்தூணுமதனை நெருப்புப்போலேயெரிய
வெரித்துத்தானே தழுவ வெமதூத

ரிழுத்துப்போவார்களது சகிக்கப்போமோ பிணையு
மெடுத்துத்தானே நரகி லெறிவார்க

ளரக்குப்போலேயுருகு விடக்குப்போலே கருகு
மவத்துக்காளாய் மிகவு மெலிவேனோ

வயிர்த்துப்போகாமலுனை நினைத்துத்தானேபணிய
வடித்துப்பாலே தரவு நினைவாயே

தருப்பொற்காவே தணிகை யிடத்திற்றேவேபசிய
தடத்திற்பூவே யருண கிரிநாதர்

தமிழ்க்குத்தானேமனது களிப்புற்றோனே யசுரர்
தளத்திற்போராடு மொரு மயில்வீர

செருப்புக்காலால் மிகவு முதைத்துத்தான்வேடனுட
திறத்தைத்தானே யறியு முமைபாகர்

சிரித்துத்தானீடுபுர மெரித்துச்சேராரையடு
சிவப்புக்காரோணர் தரு முருகோனே.

---

84. தாந்ததந்த தனத்தன தன
தாந்ததந்த தனத்தன தன
தாந்ததந்த தனத்தன தன—தனதான.

காந்தளங்கை வளைச்சியார் முறி
பூண்டுவெந்த நுளைச்சியா ரிரு
காம்பைவென்ற திறத்ததோளியர் மணியான

காஞ்சிகொண்ட தலத்திலே யொரு
மூஞ்சிகொண்டு பிழைக்கவே வெகு
காஞ்சனங்கள் பறித்தபாதக மடமானர்

வாய்ந்ததிங்கள் முகத்தினர் சிவ
னூண்புகுந்த கடைக்கண ரிரு
மாந்தகொங்கை யிடுக்கிலேவிட லையராவி

மாந்திநின்று தவிக்கவே மிக
வேங்கிநெஞ்ச மிளைக்கவே கன
வாஞ்சைதந்து மயக்கும் வேசிய ருறவாமோ

சேந்தகந்த குறப்பெ ணாயகி
காந்தவிந்து முகத் தயாபர
தேன்பொழிந்த கடப்பமாலிகை யணிமார்பா

தேங்குகங்கை யளித்த பாலக
ஞாங்கர்செங்கை பிடித்த காரண
சேர்ந்தவன்பர் துதிக்கு மாரண குமரேசா

வேந்த தந்திமுகத்தின ரொரு
மூன்றுகண்கள் படைத்த நாயகர்
வேண்டுதொண்ட ரகக்கிருபா நிதி துணையோனே

வேங்கையென்ற விருக்கமாயொரு
பாங்கில்நின்ற சமர்த்தனே வயல்
மேய்ந்தசங்க மொலிக்கும் நாகையில் முருகோனே.

---

85 தனதத் தந்தன தனத்தத் தந்தன
தனதத் தந்தன—தனதான.

எடுப்புத்தண்டிகை பிடிப்புத்தண்குடை
யெழுத்துக் கஞ்சுகம் விரலாழி

யிழைப்புக்கண்டிகை குழைக்குக்குண்டல
மிடைக்குச் செம்பொனி னரைஞாணும்

மடிப்புச்சக்கிலி படுக்கைக்கம்பல
மலர்க்கைக் கங்கணமுள லோபர்

மதத்துப்பொங்கிய வலுத்தச்சண்டிகள்
மதித்துச்செந் தமிழ் புனையார்கள்

கடுக்கைப்பைந்தொடை முடக்குத்தண்பிறை
கயத்துக்கங்கையு மணி கேசர்

கருத்தக்கந்தரர் சிவப்புச்சுந்தரர்
வெளுப்புக்கந்தர ருமை பாக

ரடக்கிக்கொண்டலை யெடுத்துத்தண்டலை
யமைக்கும் பஞ்சணை யெனுநாகை

யரற்குச்சங்கரர் தமக்குப்பைங்குழ
லுமைக்குச் சந்ததி முருகோனே.

---

86 தத்ததனத்தன தத்ததனத்தன
தத்ததனத்தன தத்ததனத்தன
தத்ததனத்தன தத்ததனத்தன — தனதான.

அற்பவிடைச்சியர் சொற்பமிலைச்சியர்
மைக்கண்வலைச்சியர் குத்துமுலைச்சிய
ரத்தம்வளைச்சியர் முத்துநுளைச்சிய ரிளைஞோரை

யத்தமனத்தினில் மெத்தமயக்கிகள்
தப்பியவத்தை யளித்தசமர்த்திக
ளட்சரசுத்தி வழுத்துபசப்பிகள் மிகுசூது

கற்பனைகற்றவர் நற்குணமற்றவர்
பற்கரையிட்டு மினுக்கியசித்திர
தப்பிதமெத்த வுரைத்தவசத்தியர் மதலீலை

தர்க்கமுரைப்பவர் வெட்கமுமெச்சையு
விட்டவர்மட்டற வொட்டிகுடிப்பவ
ரத்தொழிலிப்படி பெற்றபரத்தைய ருறவாமோ

கற்பகநற்றுணை பெற்றமகத்துவ
வுத்தமசற்குண லட்சணமுத்தமிழ்
சுற்றவிலட்சண வச்சுதனுக்கொரு மருகோனே

கட்டழகைப்பெறு தத்தைகுறக்கொடி
யைப்புணரற்புத மிக்கதிறப்புய
தத்துதிரைக்கட லிற்புகுநற்சுற வெனும்வீரா

சிற்பரதற்பர வெற்பிலிருக்கை
படைத்துநித்திய சித்ரவிசித்திர
ருத்திரனுக்கொரு சொற்பொருளைத்தரு முபதேசா

திக்கையுடுத்தவர் பக்கமிருத்திய
வுத்தமபொற்கொடி சிற்பரைபுத்திர
செப்புமறைப்பொருள் மிக்குரகைப்பதி முருகோனே.

---

87. தான தனந்தனந்தத்த தான தனந்தனந்தத்த
தான தனந்தனந்தத்த—தன தான.

ஆணவமென்றுங்கலங்கிட்ட மாயையிதென்றும் பாந்திட்ட
வாசையிதென்றும் பொருந்திட்ட செயலாலே

யாகமனந்தஞ் சிறந்திட்ட ரூபமனந்தம் பிறந்திட்ட
மாகவிறந்தும் பிறந்திட்டு மெலிவேனோ

வீணிலலைந்துங் கடன்பட்டு மானமழிந்துஞ் சுகங்கெட்டு
மேனிமெலிந்துங் குடும்பத்தி லுழல்வேனோ

வீரியசண்டன் புறப்பட்ட காலமறிந்தன் புடன்கிட்டி
வேல்வரிலென்றும் பதஞ்சற்று மருள்வாயே

பூணிவிலங்குகடம்பிட்டதோள்பனிரெண்டும்பெறுங்கர்த்த
பூதலமெங் கணுஞ்சுற்று மயில்வீரா

போரிரதங்குஞ் சரங்கற்கியாளொடுமெண்டுந்தளம்பெற்ற
பூமியினின்றுங் கரங்கொட்டுஞ் சரமாரி
[ற்ற
சேணளவுஞ்சென் றதிர்ந்திட்ட சூரனைவென்றுந் திரமபெ
சேயுறு துன்பந் துரந்திட்ட வடிவேலா
[த்ர
தேவர்வணங்குஞ் செழுஞ்செட்டி யேகுகநம்பன் றரும்பு
சேடபுரஞ்சந் ததம்பெற்ற முருகோனே.

---

88. தாத்ததன தானதன தாத்ததன தானதன
தாத்ததன தானதன—தன தான.

போற்றியெனவேயுனது தாட்டுணைகளேமனது
பூட்டவறியே னிதென மதிகேடு

போக்குமறியேன் வரவு நோக்குமறியேன் நிலவு
பூத்ததிரி நீறிடவு மறியேனே

மாற்றமறியேனிருகை கூப்பவறியேனுலக
மார்க்கமறியே னுனது — திருநாமம்

வாழ்த்தவறியேனிலவு காத்த கிளிபோலவினி
வாய்ப்பதறியாதசிறி — யனையாள்வாய்

நீற்றையணிதேவவறு கார்த்திகைகுமாரபவ
நீக்குகதிரேச தணிகையில் — வாசா

நேர்த்தியெனவேபுலவர் சாற்றுதமிழ்தேர்புலவ
நீச்சுரதியார் மதலை — யறுகோடு

கீற்றுமதிசீடரவு பூத்தசடையாரடியர்
கேட்கும்வர மேயுதவு — கயிலாசர்

கீர்த்திதரு மீசர்தரு பாக்கிய விசாகவுயர்
கேத்திர விராஜபுர — முருகோனே.

---

89. தனந்தத்தா தானதன தனந்தத்தா தானதன
தனந்தத்தா தானதன — தனதான

இடும்பைக்காளாகிமன நடுங்கப்போமோ வறுமை
யிருங்கைப்போலே யிருகு — மதனாலே

யெறும்புக் காகாரமிலை யிரந்திட்டாலோபியர்க
ளிரும்பைப்போலே மனது — கரையார்கள்

தொடர்ந்திட்டேகூடிவரு குடும்பப்பா ரானசுமை
சுமந்தப்பா போது மினி — முடியாது

துரும்பைத்தாணுமெனவு விரும்பித்தானே யருள்செய்
தொலைந்திட்டேபோகும் வினை — யணுகாது

கடம்பைத்தோள்மேலணியு வசந்தத்தியாகாபுலமை
கரும்பைப்போலோது மறு — கனிவாயா

கருங்கட்டேவானை குறமடந்தைத்தேனுரிருவர்
கதம்பப்பூணாரமுலை யுழும...—...

குடங்கைக்கேநேரும்விழி முருந்துக்கேநேரெயிறு
குரும்பைக்கேநேரு முலை மலைராஜர்

குலம்பெற்றேவாழுமயி லிடம்பெற்றேநாளுமுயர்
குடந்தைக்காரோணர்தரு முருகோனே.

---

90 தந்ததனதந்த தந்ததனதந்த
தந்ததனதந்த—தனதான

மந்திரமறிந்து மெந்திரமறிந்தும்
வந்தனமறிந்து மியலான

வண்கலையறிந்து மிங்கிதமறிந்தும்
வம்புலவுகின்ற மலர்சூடுந்

தந்திரமறிந்து முன்செயலறிந்துஞ்
சந்ததம்வணங்கும் பெரியோர்கள்

தங்களையறிந்து தொண்டுபடுகின்ற
சந்திதனையின்று தருவாயே

பந்துதனைவென்று கும்பமதைவென்று
பங்கயவரும்பி னொடுகூது

பம்பரமிகழ்ந்து தந்தியிருகொம்பு
பண்கிரிகுரும்பை யிளநீரைத்

தொந்தமெனவென்ற கொங்கைகுறமங்கை
தும்பிமடமங்கை மணவாளா

துங்கவுமைதந்த கந்தனெனவந்த
சுந்தரமெய்கண்ட முருகோனே.

---

91 தத்தந்த தான தந்த தத்தந்த தான தந்த
தத்தந்த தான தந்த— தன தான

பத்தஞ்சு தாருமந்த பொற்கொண்டை யாழி தண்டை
பட்டொன்று தாரு மென்று முலைமூடு

பைக்கொன்று வேணு மென்றுகச்சொன்று வேணுமென்று
பட்சங்களாக மைந்த ரொடுபேசி

முத்தம்பிவாரு மெங்க ளத்தம்பிவாரு மந்த
முச்சந்திவீடி தென்று மறியீரோ

முட்டிந்த வேளையின்று ரொக்கங்கள் தாருமென்ற
முற்கந்தமாதர் தங்க ளுறவாமோ

வத்தங்க ளாறிரண்டு பொற்கஞ்ச மூவிரண்டு
மக்கங்களா றிரண்டு முளசேயா

வக்கங்கைசூடு நம்பர் திக்கங்கை யானைவென்ற
வத்தங்குமார வம்பர் பணிபாதா

வுத்தங்கனே சிறந்த வெற்பெங்கு மேவுகந்த
வொப்பொன்றி லாத செங்கை வடிவேலா

வுச்சங்க ளாகவந்து திக்கெங்கு மேநிறைந்த
வுத்தண்டனே மெய்கண்ட முருகோனே

---

92 தந்தாதத்தன தான னுதன
தந்தாதத்தன தான னுதன
தந்தாதத்தன தான னுதன— தனதான

வெங்காமப்பிணி தோன்றியே யெனை
யங்காடிப்பத ராக்குதே யிதை
மிஞ்சாமற்றணி போக்கவே பல பிணியாலும

வெம்பாமற்றுயர் தீர்க்கவே வரு
சந்தாபத்தையு நீக்கவே யமன்
வெம்பாசத்தினை யீர்க்கவே வர மருள்வாயே

மங்காமற்றரு பாக்யமா மது
கண்காணப்பெறு மோட்சமா மது
வங்காரக்கிரி மேற்குலாவிய சுடராகும்

வந்தேயிப்படி யாட்கொள்வாயிது
சம்பாதித்திடு கீர்த்தியா மிது
வண்டேவர்க்கரி தாகுமேன்மையு மிதுவாகும்

கங்காபுத்திர கார்த்திகேய
கடம்பா சற்குரு மூர்த்தியாகிய
கந்தா பத்தர்க ளேத்தியே பணி யிருபாதா

கண்டார் நெட்டுள வாத்தியார் மிசை
பண்டே குட்டிய வேற்கையா யுல
கந்தான் முற்றிலு மோட்டியே வரு மயில்வீரா

சிங்காரத்தொடு காட்சியே தரு
துங்காவெற்பினி லாட்சியாய் வளர்
செஞ்சேவற்கொடி வாய்த்த சேவக குமரேசா

செந்தேன் மொய்த்திடு தோப்பு வாவிகள்
செஞ்சாவித்திர ளூக்கமாய் வளர்
செம்பாகத்தமிழ் பூத்த நாகையின் முருகோனே

---

93 தானதத்தத் தத்தந் தனதன
தானதத்தத் தத்தந் தனதன
தானதத்தத் தத்தந் தனதன—தனதான

ஆரணத்தைக் கற்றுந் துதிசெய
பூரணத்தைக் கற்றும் புகழ்பெறு
வாகமத்தைக் கற்றும்பகர்முறை பலவான

வாதரத்தைக் கற்றும் பலபல
நான்முகத்தைக் கற்றும் பொருளறி
யாதிருக்கிற் றற்கின்றதில் வரு பலனேது

பூரணத்தைப் பற்றும் பிரணவ
மாமெழுத்தைச் செப்புங் குரவர்கள்
போதகத்தைப் பெற்றன்புட னனு தினம்நேதி

பூதியிட்டுப் புட்பந்தனை நிரை
சாள்வழுத்திப் பட்சத்தொடுறவரு
பூதியத்தைச் செப்பும்பரகதி தருவாயே

வாரணத்தைக் கட்டுந் துவசவி
சாகவெட்டுத் திக்கும்புகழ் மயில்
வாகனத்திற் சுற்றும் பவனியில் வருவோனே

வாசவற்குப் பட்டந்தர வெதிர்
சூரைவெட்டிக் குத்துந் திறலினில்
வானவர்க்குத் துக்கங்கெடவிடும் வடிவேலா

வேரகத்திற் றிக்கெண் பழமுதிர்
சோலைவெற்பிற் கொற்றம் பெறுகும
ரேசசெட்டிப் பட்டம்பெறுசர வணநாதா

ஈசன்முக்கட் சுத்தன் பசுபதி
நாகையிற்பட் சத்தன் சிவநெடி
ராசியத்தைச் செப்புங் குருபர முருகோனே

---

94 தனதத்தனதா தனதத்தனதா
தனதத்தனதா—தனதான

வறுமைப்பிணியா லுழலப்படுமோ
வலையிற்படுமா னெனவேதான்

மனதிற்குறையோ கடலிற்பெரிதாய்
மலையிற்பெரிதா மதனாலே

சிறுமைப்படவே தலையிற்பொறியோ
தினமிப்படியே யலைவேனோ

திருவுற்றிடவே நிதியைத்தருவாய்
திகழுபொற்பதமே தருவாயே

மறையிற் பெருமாள் வணிகப்பெருமாள்
வனசப்பெருமாள் துதியாகு

வடிவப்பெருமாள் புலமைப்பெருமாள்
மகரப்பெருமா ளெனும்வீரா

வுறியிற்றயிர்பா னுகர்பொற்றிருமா
லுசிதப்பெருமாள் மருகோனே

யுயிருக்குயிரே யறிவுக்கறிவே
வுரகைப்பெருமாள் முருகோனே.

---

95. தந்தத்தன தானதன தந்தத்தன தானதன
தந்தத்தன தானதன — தனதான.

மஞ்சட்குளியாலு மிரு கொங்கைக்குறியாலு மிகு
வண்கைத்தொடியாலு மிள நகையாலும்

வஞ்சிக்கொடியா மிடையில் வெண்பட்டதனாலு மழை
மஞ்சுக்குலமாலு குழல் முடியாலு

மின்சொற்கிளிபோல்மொழிகள் கொஞ்சிக்கொள்வாருமரு
வின்பச்சுகலீலை புரி வகையாலு

மென்றைக்குள வாலிபர்கள் தங்கப்பொருளே கவரு
மிந்தக்கள வேசியர்க ளுறவாமோ

வஞ்சொற்குமரா பழனி செந்திற்குமரா வழகி
லந்தக்குமரா வடிவம் சிகரான

வந்திக்குமரா வடியர் சிந்தைக்குமரா வயிலி
னங்கைக்குமராகுமரி யருள்பாலா

விஞ்சைக்குமரா வமரர் தஞ்சைக்குமரா வருண
விம்பக்குமரா கருணை முகமாறு

விந்தைக்குமரா வமிர்த கங்கைக்குமரா வரிய
சங்கைக்குமரா வுரகை முருகோனே.

---

96. தத்தத்தனந்ததன தத்தத்தனந்தன
தத்தத்தனந்ததன—தனதான.

உற்பத்திவந்தவகை பிற்பட்டிறந்தவகை
யுட்பட்டிருந்த வகை யறியேனீ

யொற்றிக்கையென்பதுவு மத்திக்கையென்பதுவு
மொக்கத்திரிந்த திலை யதனாலே

முற்பட்டிருந்தவினை யிக்கட்டு வந்ததிலை
முட்டிக்குனிந்த தனி லுழலாமல்

முப்பத்திரண்டறமு மெரட்சிப்பதுன்பெருமை
முத்திக்கிசைந்த படி தருவாயே

மற்பெற்றதிண்புயமு வெட்சிப்பசுந்தொடையு
மட்டுச்சுதம்ப மணி திருமார்பும்

வட்டச்சதங்கையணி பத்மச்செழும்பதமு
மட்டற்ற சுந்தரமு முளதேகா

கற்பிற்சிறந்தமயில் தித்தித்திருந்தமொழி
கட்டிக்கரும்பனைய குறமாது

கைப்பற்றுதுங்கவியல் வெற்பிற்பொருந்துமுனி
கற்கத்திருந் துரகை முருகோனே.

---

97. தாத்தானத்தன தாத்தனத் தன
தாத்தானத்தன தாத்தனத் தன
தாத்தானத்தன தாத்தனத் தன—தனதான.

சோற்றுரைக்குழி தூர்த்திடாவிடி
லேற்பார்மற்றவர் வாக்குமன னொரு
தோப்பாய் மெத்தவு மேத்தநாடோறு மெலிவேனே

தோற்பாடித்தனநீக்குவா யமர்
சாத்தானத்தி லேற்றுவாய் பலர்
சூற்றுமற்பதர் போக்குவா யினி யதல்லாதே

காற்றுடிக்கிணை யாக்கியே யெனை
யாட்டாமற்பர மேட்டிதான் மறு
காற்பாரிற்புக வோட்டிடா துன தருளாலே

காப்பாரிப்புவி தோற்றும் ஞானமு
யாழ்ப்பாணக்கட லோட்டமா யது
காட்டாமற்றிரி சூட்சமேதுள புகல்வாயே

மாற்றுரைக்கழு வேற்றவே திரு
நீற்றால்வெப்பையு மாற்றவே தமிழ்
வாக்கார்சொற்கய மூர்த்திமே லருள் புரிவோனே

மார்ச்சாலத்தொடு கூட்டமா யெவி
போர்க்கேயுற்றிட வேற்ற சூரனை
வாய்ப்பாகப்பொரு வேற்கையா லடு மயில்வீரா

கூற்றேயப்பத நீட்டுவோ னுயர்
காப்பாகத்திரு நீற்றையே யணி
கூத்தாடிச்சிவ னாத்திமாலைய னுமைபாகன்

கோட்டானைக் கெழில் வாய்த்ததாதைய
னேற்றானெற்றியி னேக்கிலே வரு
கோப்பாருத்தம ரேத்து நாகையில் முருகோனே

98. தனந்தத் தத்தன தானதத்தன
தனந்தத் தத்தன தானதத்தன
தனந்தத் தத்தன தானதத்தன—தனதான

குரும்பைக்குச் சரியா முலைச்சிய
ரிரும்புக்குச் சரியா முளத்தியர்
குடங்கைக்குச் சரியாம் விழிச்சியர் விலைமானூர்

குடம்பைக்குட் கிளிபோல் மொழிச்சியர்
நிதம்பத்தைப் பணமாக விற்பவர்
குலங்கெட்டுக் குலமா நுளைச்சிய ரறிவீனர்

மருங்கிற்பட் டிடையே தரிப்பவ
ரரம்பைக்குத் தொடையே நிகர்ப்பவர்
மணங்கட்டிக் குழலே முடிப்பவர் மதுபான

மதம்பெற்றுச் சுகமே கொடுப்பவர்
விருந்திட்டுப் பகையே விளைப்பவர்
மருந்திட்டுப் பொருளே பறிப்பவ குறவாமோ

வரும்பத்துத் தலைராவணர்க் கொரு
சரந்தொட்டுப் புலவோரை ரட்சைசெய்
தரங்கத்திற் குடியா யிருப்பவர் மருகோனே

யனங்கக்கொற் றனையே யெரித்தவர்
தரங்கத்திற் கறையே யுதித்திட
வடங்கத்துய்த் திடுமா மிடற்றினர் கயிலாயர்

சிரங்கைப்பெற் றிடுமீசர் முக்கணர்
மடந்தைக்குப் புறமே யளித்தவர்
சினம்பற்றிப் புரமே கொளுத்திய நகையாளர்

சிவந்திட்டுத் துகிர்மேனி பெற்றவர்
தரும்பொற்புக் குகனே மிகுத்திடு
சிலம்புக்குத் திருநாகையிற் கிறை முருகேசனே.

99 தத்தன தனதன தந்த தானு
தத்தன தனதன தந்த தானு
தத்தன தனதன தந்த தானு—தனதான

எத்தனை மதகரி சிங்கமாமோ
வெத்தனை யயமொரு தங்கமாமோ
வெத்தனை குவளைகள் கஞ்சமாமோ குளமேரி

யெத்தனை கழியொரு கங்கையாமோ
வெத்தனை நதியொரு சிந்துவாமோ
வெத்தனை தகரொரு தந்தியாமோ விதல்லாதே

எத்தனை யரியொரு சிம்புளாமோ
வெத்தனை தருவொரு சந்தமாமோ
வெத்தனை யழகு சுகந்தமாமோ வனமாது

வெத்தனை நகரொரு சஞ்சியாமோ
வெத்தனை துளசிம்பர் கொன்றையாமோ
வெத்தனை கடவுளர் கந்தனே நீ யெனலாமோ

வுத்தமி யெனவரு கங்கைசேயா
தத்தையை நிகர்குற மங்கை நேயா
வுற்பல விழியுமை தந்தபாலா குணசீலா

வுச்சிதமுளபனி ரெண்டுதோளா
வெற்பிறை யெனுமர விந்தபாதா
வொப்பறு குருபர கந்தவேளே யனுகூலா

முத்தியை யுதவிய செந்தில் வாழ்வே
புத்த முதனைய குறிஞ்சி யானே
முப்புர மெரியிடு தம்பிரானர் தருபாலா

முச்சக மிசைபெற வந்ததூயா
பத்தர்கள் முனிவர்க ளண்டர்கோவே
முத்தமி ழுரகைமெய் கண்டவேல முருகோனே

100 தானதனதந்ததான தானதனதந்ததான
தானதனதந்ததான—தனதான.

மேருவையடைந்தகாக மாமெனவிரும்பினாளு
மேயுனையடைந்த வேழை யலவோயான்

வேறொருவர் தஞ்சமேது நீயலது சொந்தமாக
மேயடிமை கொண்டிடாத நினைவேது

சூரியனை நம்புசீத தாமரை யனந்தகோடி
தோறுமவனன்பு வேணு மதுபோலே

தோகையின் மகிழ்ந்துலாவு சேர்வையிரு கண்கொளாத
சோதியொளி தந்துபாத மலர்தாராய்

சீருளதலங்கள்வாழி கார்மழை பொழிந்து வாழி
சேவலுமகிழ்ந்து வாழி மயில்வாழி

தேனுறை கடம்புவாழி வேலினொடு செங்கைவாழி
தேசிகர் மடங்கல் வாழி மறைவாழி

வாரிதிமுழங்குநாகை யாலயமிகுந்து வாழி
மாதுகுறமங்கைவாழி சயமாது

வாழியதிதொண்டர்வாழி நாகைவரு ரெங்கன்வாழி
வாழுதிமெய்கண்டவேல முருகோனே.

ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவர் திருப்புகழ்

முற்றிற்று.

விஞ்ஞாபனம்

ஸ்ரீ மெய்கண்டமூர்த்தியை நேரிற்கண்டு தெரிசித்து அவரதருட்பிரசாதத்தைப் பெற்றுப் பாடவாரம்பித்தஇவ்வழகுமுத்துப்புலவர் தாம் திருவாய்மலர்ந்துள்ள நூல்களிலொன்றாகிய இத்திறப்புகழினீற்றில் "நாகைவருரெங்கன் வாழி" யென்று கூறியிருப்பதைப்பற்றி இப்புத்தகத்தை வாசிப்போர் அறிந்துகொள்ளவேண்டுவ தத்தியாவசியகமாதலால் அவற்றையிங்கு தெரிவிக்கலானோம். இந்நாகைமாநகரம் வெகு காலங்கட்குமுன்னர் உலாந்தாகவர்ன்மெண்டாரால் ஆளப்பட்டு வந்தகாலத்தில், அக்கவர்ன்மெண்டில் பெரிய உத்தியோக பதவியிலமர்ந்திருந்த ஆனந்தரெங்கப்பிள்ளை யென்பவர் இந்த ஸ்ரீமெய்கண்ட வேலாயுதக் கடவுளின் பக்தராக் விருந்ததாகவும், அக்காலத்தில் இப்போதுள்ள சம்படி பிள்ளையார் கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் திருக்கோயில் கொண்டிருந்த இந்த ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவரைத் தற்போதுள்ள விடத்தில் ஷை ஆனந்த ரெங்கப்பிள்ளையவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்விக்கப் பெற்றுவந்த அந்நாளில் இவ்வானந்தரெங்கப்பிள்ளைஎன்பவர்ஓர் தினம் தைலஸ்நானஞ்செய்து நித்திரைபுரியுங்காலத்தில் ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவர் சொற்பனத்தில் பிரத்தியக்ஷமாகிநீமாத்திரம் சுகந்தஸ்நானஞ்செய்து சுகம்பெறுவதோ? வென்று தெரிவிக்க, அன்றுமுதல்சுவாமிக்கும் சுகந்ததைலாபிஷேகம் ஷை பிள்ளையவர்களால் நடத்திவரப்பட்டது இப்படி மெய்கண்டவேலவரைக் கைகண்டதெய்வமாகப்பிரத்தியக்ஷத்திற்கண்டு வாழ்ந்துவந்த இவ்வுத்தமப் பக்தியாளரைத்தான்இந்நூலாசிரியராகியபுலவர்பெருமானும்வாழ்த்தியிருக்கின்றனர் இப்புண்ணியசீலர்களைப்போல் ஒவ்வொருவரும் மனமொழிமெய்களால் ஸ்ரீ ஷண்முகக்கடவுளைவழிபட்டு தங்கள் இஷ்டசித்திகளைப் பெறுவதோடு இவ்வருமையான நூலை ஒவ்வொருவரும்வாங்கி வாசித்து ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவரின் கருணைப்பிரசாதங்கொண்டுவாழ்ந்துவர திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றோம். சுபம்.